

Sevgili Okuyucular

1987 Yılı'nızın kutlu olmasını dileriz. Her geçen senenin bir sonraki seneyi hazırladığını bilerek, bize gerekli çabayı, hatta aşkın - çabayı gösterme imkânları bahşeden Ruhsal Hamilere teşekkür ederiz. Onların "çekim gücü" olmadan şuradan şuraya gidebilme gücünden mahrum olan insanlarımızın "gaflet uykusundan ayılmaları" için harcanan emeğin karşılığı elbetteki verilecektir. Çaba gösteren sabırlılar "uyandırıcı" eylemin tesirindedirler.

Evet, daha önce de söylediğim gibi, 1987 Yılı'nı TEKRARDOĞUŞ çalışmalarına ayırdık. Konferans, Seminer, Kitap, Dergi ve Kaset Yayınları halinde Tekrardoğuş'u her yönüyle işleyeceğiz. Bu faaliyetimiz için bilgi birikimi ve Dökümanlarımız yeterince mevcuttur. Ayrıca bütün Spiritüel Yol'da cehit sarf eden dastlarımızdan bu Tekrardoğuş Yılı'na katılmalarını diliyoruz. Sözlü, Yazılı, ve Basım yoluyla Tekrardoğuş'u işleyen faaliyetlerini arttırmalarından büyük faydalar elde edilecektir.

Okurlarımızın yazularını bekliyoruz. En çok beş, normal aralıklı, daktilo sayfasına yazılmış makalelerinizi sevinçle kabule hazırız. Çevirileri de bekliyoruz. İngilizce, Fransızca, Almanca dillerinde ellerinde Tekrardoğuş ile ilgili eserler olanların ücreti karşılığı fotokopilerini - önceden haber vererek - göndermelerini de rica ederiz. Böylece çok kapsamlı bir çalışma yapabilmeye katkıları olacaktır.

Neden TEKRARDOĞUŞ?

En adâletli hayat imkânı ve gerçek tekâmül için. Sorumlu tekâmül, Anlayışlı hayat, tesadüfsüz olaylar ve bilinen mukadderat için TEKRARDOĞUŞ...

Cennet ve cehennem için, melek ve şeytan için, hayır ve şer için, günah ve sevap için TEKRARDOĞUŞ...

İlâhî Adaletin kesin tecelli yeri Bura'da ve Öte'de Tekrardoğuş'larla belirlenir. Ölüm ve Dirimin Hakikî Mânası TEKRARDOĞUŞ olmadan insanlarca malûm olmaz. Sonsuz Dirimin yolu Hayat ve Ölüm Çemberinden geçer. Karmaşık'ta ölen Basit'te dirilmedikçe, maddenin "Kahr Aşamasında" daha çok yollar izler.

TEKRARDOĞUŞ en büyük Rahmet ve Yardımdır. İLAHÎ FIRSAT EŞİTLİĞİNİN UYGULANIŞIDIR. KEMÂL MERTEBELERİNİ ULAŞMA ARACIDIR.

Dünya OLDU - BİTTİ Pazarı değildir. Dünya'da ve Ötedünya'da herşey OLUR ama BİTMEZ. Herşey ve her oluş sürekli. Zaman'ı keyif ve inancınıza göre durduramazsınız. Hiçbir inanç Tanrıyı Kendinden yana sanmasın! O, ancak ZAT'ından yanadır. O'nun Kanunlarına başeğmek tekâmül yoludur. İnsan, Dünya'yı yenmek için NEFSİNİ YENMEK zorundadır.

Nefsini bir hayatta - yarım yamalak bir hayatta - yenen beri gelsin!

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Alın Yazısı ve Hürriyet

A lın yazısı, alınlarımıza zorla yazılmış şeyler değildir. Biz, her birimiz, kendi isteklerimizle geliyoruz dünyaya. Alın yazısı dehşetli şeyler, bizlerin dünyaya gelmeden önce, Ruhsal Dünya'da seçtiklerimiz ve isteyerek talebettiklerimizdir. Eksikliklerimizi telâfi edici olaylardır. Alın yazısı (kader) dediğimiz mesele budur. Kahrolmaya, üzülmeye gerek yoktur. Ne yaparsanız yapınız, alın yazısı bozulmaz. Sakın, 'benim hürriyetim, serbest irâdem nerede?' gibi duygulara kapılmayın, kapılmayalım! O sâdece sizin ve benim aldandıklarımızdan başka birşey değildir.

Kim demiş, hürüz diye? Neyin hürriyeti içerisindeyiz? Neyi yapabiliyoruz hür bir şekilde? Gerçek hürriyete, serbestiyete çeşitli yönlerden baktığımız zaman, ona sahip olmadığımızı ve birçok şeye bağımlı olduğumuzu görürüz. Önce bedenlerimizin olanaklarına bağımlıyız. Böyle derken bir öz varlığımı, bir de bedenimi kastediyorum. Bakıyorum ki, sürekli değişiklikler içerisinde olan ve dış tesirlerin altında bir varlık var ortada. Sıcaktan, soğuktan etkilenir. Yağmurdan, yediği yemeklerden etkilenir. Olaylardan etkilenir. Hatta kendi bünyesinde öz varlığının geçirmiş olduğu bir takım mânevî değişikliklerden süratle etkilenir. Kendi içerisinde dengesi bozulur. Kalbi hızlı atmaya başlar, sinirleri gerilir vs. Doğmadan önce, bedeninizin bütün hallerini dışarıdan seyrediyorsunuz. "Yâni, ben şimdi (Ruh olarak) bunun içinde mi hareket edeceğim?" diyorsunuz. "Evet." diyorlar. "Sen bunun ile fizikî yaşamını sürdüreceksin."

Bedenleniyorsunuz, kader plâni yanında olarak, hem de sorumlu!...

Atına tam anlamıyla hâkim olan bir süvâri hâline gelmeliyiz. Oysa, şimdi bize hâkim olan attır ve biz de atın istediği yere giden zavallı süvâri durumundayız. At bize hükmediyor biz ata değil. Neresi hürriyettir bunun? Bedenin tutsağı hür insan çelişkisine tahammül etmek için şuurun uykuda olması gerektiriyor, sanırım...

O lavlara tamânen ilgisiz kalmak olanaklıdır. Bu, öz varlığımızın ihtiyacıdır. Yoksa bedeninizin ihtiyacı mı?

Herhalde bedeninizin ihtiyacı. Peki, bedeninizin ihtiyacı ne? Bir takım vitaminler ve besin enerjileri mi? Bunun miktarı nedir? O belli değil.

Görülüyor ki 'hürriyet' kavramı tanıtımı itibarıyla, yanlış bir kavramdır. İnsan hür olmaz. Yâni tabiat itibarıyla, doğa olarak olamaz. Bebeklik hâlimizi tasavur edelim. Ne hürriyetti? Sonra da belli bir yaşa gelince, 'Ben hür insanım.' diye kasılırız. Sen annenin kucığında minicik bir şeydin. Ne hürriyeti? Sen başkalarının hürriyetlerini alarak bu hâle geldin. İşte, gerçek ana-baba hakkı burada başlar. Hürriyetin değeri buradadır. Yaşlılık halinin hürriyeti nerede kalmıştır!...

Beden işte böyledir! Dünya, fizik şartları böyledir! Siz kuşlar gibi uçmak istersiniz ama uçamazsınız. Her gün koşu yapmak istersiniz ama buna ne ciğerleriniz ne de bacak kaslarınız müsâde edebilir. Dağlara tırmanmak istersiniz; kayalar, sarp geçitler size yol vermez-

ler. Sel basar gidemezsiniz. Ne yaparsanız, doğanın kendi icapları, bedeninin kendi icapları, bizleri bir takım sebeplere bağlamıştır. Ondan sonra, "İnsan hürdür, irâdesi vardır." diyoruz. İstedığınız kadar deyin, bu kadar engel arasın-da hiç bir şey yapamazsınız.

Önümüze çıkan her türlü olayın gözlemini yapabilmek ve olaydan gerekli olan bilgiyi çıkartmakta bir "seçme hakkımız" olduğu şeklinde anlamının çok pratik yararı vardır. Şimdi buradasınız, sokaktasınız, iş yerinizdesiniz, evdesiniz. O anda siz ve sizle beraber mevcut olan şeyler var. Siz görüp, bakıyorsunuz. Oradan gelen intibaları seçip, çözmek ve kendinize göre değerlendirmek hürriyetine sâhipsizsiniz. Yoksa oradaki olayları değiştirmek değil. Vücudu değiştirmek değil. Eşyanın yerini değiştirmek değil. O kadar geniş ve ince bir bilgi ile meydana getirilmiştir ki, onları değiştirmek ne haddimize? Mevcut olan ile ne yapabileceğimizi düşünmek gerek. İşte burada insanın bir serbest alanı vardır. Bu bile bâzen tehlikelidir. Çünkü biz içimizde olan duygularımızı tam olarak anlayamamış, onlara hâkim değilsek, onlar bizim düşünce akışımızı da değiştirirler. Doğru düşünme engeli olur, duygusal hayatımız. Doğru olan bir çok şeyi, egoizmamız ile bozarız. Dikkat ederseniz, hürriyet kavramı dış ortamdan çıkıp, giderek iç ortama kayıyor. İnsanın, gerçek hürriyeti içinde bulması gerekir, dışında değil. Dışarıda hürriyet gerçek hürriyeti içinde bulması gerekir, dışında değil. Dışarıda hürriyet yoktur. Ama siz içinizde hürseniz: hislerinizden bağımsız bir vicdan muhakemesi yürütebiliyorsanız, işte o zaman hürsünüz. Hakkı teslim etmek budur.

Kuşkusuz, dış hürriyet de tamâmen gereksiz değildir. Dış hürriyete de ihtiyacımız vardır, başkalarının bizi rahatsız etmemeleri için. Bunların hepsi, insanın içindeki hürriyete kavuşması için birer olanaktan başka bir şey değildir. Yâni, nefis ile vidanın mücadelesinde dengeye gelmektir. Çaba sarfetmektir. Yâni, asıl olan para kazanmak, iş yapmak de-

ğildir. Gerçek çaba, sizin yaptığınız iç mücadeledir. Sürekli arayacaksınız. Hem iyiyi, hem kötüyü. Olumsuz bulup, içinizdeki o düşünceyi yenmeye çalışmalısınız.

Talih, şans, miras yemektir. Bu miras geçmiş yaşantılarda kazanılan kıymetlerdir. O kıymetlerin sonuçları bâzen aynı hayat içerisinde değil de daha sonraki hayat(lar) içerisinde de yaşanabilir. Bu, poker masasındaki şans değildir. O ayrıdır. Kismet dediğimiz olay, yâni tâlih, tamâmen insanın geçmiş hayatlarda elde etmiş olduğu bir mirastır. Tâlihin iyisi de, kötüsü de vardır. Fakat tüm bu ikilemeler yanlıştır. İnsanın duygusal zayıflığından kaynaklanmaktadır. Tüm bu olaylar bizzat insanın kendi çabasının sonucudur. Hiç kimsenin suçu yoktur. 'Toplumun kabahati' diye bir şey yoktur. Toplum dediğimiz de sen, ben değil midir? Bizim dışımızda ayrı bir şey mi var? Toplum insanın aynasıdır. İnsan nasıl dengesiz ise, toplum da o derece dengesizdir. İnsan nasıl duygusal bir varlık ise, toplum da o derece duygusal bir gruptur. Topluluk da müşterek deneyim alanlarından bir tanesidir. Her birimiz dayanışma içerisinde birbirimizin bilgisine, tecrübe ve görgüsüne, hatasına, iyiliğine, hatta kötülüğüne muhtacdır. Ben her tecrübeyi yapamam, ama gözleyebilirim. Demek ki birbirimize destek olmamız gerekli.

Kaderin esası tekâmül etmektir. Bu işten kurtuluş yok. Olgunlaşmak, pişmek, hamlıktan kurtulmak kaderdir. Bunun dışında hiç bir kader bizi sarmamıştır. Hayatta insan, anasını, babasını kaybeder, iflâs eder, iftiraya uğrar, içkiye düşer, hapis yatar, kazaya uğrar. Her şey gelir insanın başına. Harp çıkar, zelzele olur vs. Bunların hepsi, yaşamakta olan zeki varlığın (ona ait olmak üzere) olgunlaşmasına, onun hamlığının giderilmesine yani ruhsal evrimi ile hizmet eden olaylardır. Onun için, yakınmaya sızlanmaya, sövüp saymaya gerek yoktur. Her işin ilacı sabırlı çalışma ve sonuna kadar çaba harcamaktır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ŞAKRALAR

Sakralar, insan vücudunda mevcudolduğu tasavvur edilen enerji merkezleridir. Tepeden başlar, alında iki kaş arasında, gırtlakta, kalp üzerinde, mide üzerinde, göbek altında ve iki bacak arasında olmak üzere 7 tane enerji merkezi olduğu söylenir. Bunların Lotus çiçekleri gibi dışarı çıktıkları ifade edilir. Örneğin, Nilüferler suyun üzerinde durur ama sapları dipteki toprağa bağlıdır. Kökü diptedir, fakat suyun yüzünde açar. Batıda 'Lotüs' derler, biz 'Nilüfer' diyoruz.

Şimdi aynı şekilde, enerji merkezi içeridedir. Dışarıya bir uzantı şeklinde çıkar. Görülenler bu uzantıların dıştaki uçlarıdır. En azından böyle olduğu tasavvur edilir. Kuşkusuz burada bir gerçek yön de yok değildir. Ama bunlar temsili olarak, insanlar anlaşılar diye, bu şekilde ifade edilmişlerdir. Bunların muhakkak bu şekilde dizilmiş olması şartı da yoktur.

Nitekim, İslâm'ın Hindistan'a ulaşmasından sonra, ilk Hintli müslümanlarda temelde iki büyük inanç mevcuttu. Biri, Asya'nın tipik inançları olan Şaman çalışmaları, ötekisi de Hindu ya da Yoga çalışmaları. Bu kültür onlarda vardır. Bunları çalışıyorlardı. Dolayısıyla oradaki Sufiler aynı çalışmaların bir devamı olmak üzere Sufi çalışmalarını meydana getirdiler. Yani şakraların geliştirilmesini biliyorlardı. Fakat zamanla bunların tekniğini

değiştirdiler: İnsan bedeninde yukarıdan aşağıya sıralanmış olan şakraların hepsini göğüs bölgesine diziverdiler. Hepsini kalp bölgesinde topladılar. "En büyük şakra kalptedir." dediler. "Kalp Gözü" deymi oradan gelir.

Kalp Başka, Yürek Başka

Bu, et organ olan yürek anlamında değildir. Kalp ile yürek farklıdır. Yüreğin vücutta fizyolojik, bilinen bir görevi vardır. Kalp ise mânevî bir cihazdır. O mânevî cihazın içerisinde, göğüste mevcut olan iki büyük şakranın birleşmesinden meydana gelen, büyük bir ana şakra vardır. Buna İslâm'da 'kalp' denilmiştir. 'Kalp gözünün açılması' deymi vardır. Sufi de, Yogi de aynı çalışmaları yapar.

Görülüyor ki, 'şakralar' olarak ifade edilen merkezlerin, muhakkak belli bir-meridyen üzerinde çeşitli yerlerde bulunması gerekmektedir. Bu kudreti belli bir yere toparlamanız da kabildir.

Çeşitli şakraların geliştirilmesi esnasında insan şuurunda bir takım değişiklikler meydana geliyor. Bunların çoğu imajlar hâlinde ortaya çıkar. Bu imajlar yaşarken, sorduğunuz kişi bunları yaşamışsa, size yol gösterebilir ve hangi düzeyde olduğunuzu söylebilir. Yaşamamışsa, konuyu saptırabilir.

Onun için şakraların açılması hakkında bir formül vermek kolay değil. Bu, belki bir ömür boyu yapılacak bir çalışmadır. Bu, ayrı bir konu ve çalışmadır.

DUYURU

SALI KONFERANSLARI:

Derneğimizin geleneksel *Salı Konferansları* 36 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkamazı No:4 D:8 Beyoğlu/İST.

Sebzeler Torbaya Nasıl Girmiş?

Nasreddin Hoca bir gün elinde bir torba olduğu halde bir bahçeye girer ve eline ne geçerse torbasına doldurmaya başlar.

Birden ortaya çıkan bahçe sahibi:

- Ne arıyorsun sen bahçemde? diye sorunca Hoca:

- Tam şuradan geçiyordum ki, birden bir fırtına koşturdu ve beni buraya fırlattı.

- Pekiyi ya o sebzeler ne, onları kim kopardı?

- Rüzgâr öyle şiddetliydi ki sürüklenmemek için elime ne geçtiyse sımsıkı yakaladım.

- Hadi onu da anladık, ama torbana nasıl girdi bunlar?

- Hah işte, ben de tam onu düşünüyordum, sen çıkageldin.

(İdris Shah, NASRUDDIN, Sayfa 44)

"Tarih boyunca birbirleriyle hiç geçinememiş, hâlen de birbirlerinin kuyusunu kazmakta olan devletlerden birinin sözcüsü kalkıp da "Devletlerimiz arasındaki ezeli dostluk ve kardeşlik..." diye hararetle nutuk atarken; tatlı kâra alışmış olan ve muhteşem işyerinin rafları mal ile, kasası para ile dolu bulunan bir satıcı pazarlık etmeğe çabalayan müşterisine kalkıp da "Kazancımız zaten %10 bile değil, şu hayat pahalılığında beni açlığa mı mahkûm etmek istiyorsunuz?" derken; aralarında mor binlikleri göremediği için evraklarınızı işleme koymayan kamu görevlisi kalkıp da "Efendim, filân evrak mevzuata uygun tanzim edilmemiş!" diye dudak bükerken; ter döküp gerekeni yapmaktan uzak duran bir eğitici, başarısızlıkların açıklaması olarak kalkıp da "Biz bilimsel ilkelere uygun bir eğitimin tüm gereklerini yerine

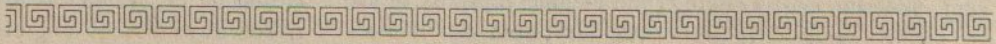
getiriyoruz; ancak öğrenci çalışmıyor" diye ukalâca kaş kaldırırken aslında ne yapmış olmaktadır dersiniz?

ASIL DÜŞÜNCELERİNE KILIF GEÇİRMEKTEDİRLER, kısacası YALAN SÖYLEMEKTEDİRLER.

Dilerseniz yukarıdaki örnekleri sonsuz denebilecek sayıda çoğaltabilirsiniz. Çünkü KILIFÇILIK, KENDİNİ GÖZLEMLEYİŞ-İSLAH EDEMEMİŞ, KENDİNİ TANIYAMAMIŞ, VİCDANINA ULAŞAMAMIŞ insanların ortak özelliklerinden biridir. Bu tür insanlar da o kadar çoktur ki!

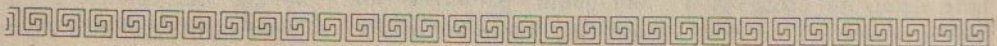
Bizi bize ne kadar büyük bir nezaketle anlatmağa çalışmışsın, Hocam! Nefsinin rüzgârına kapılmış giden bizler ise karşında büyük bir vurdumduymazlık içinde sırtıp durmuşuz. Yazık!"

Yavuz KESKİN

"Gün, Rahîm ve rahman olan Mutlak'ın tayin etmiş olduğu saffet günüdür. Bu saffet gününde her varlık, içini dışı gibi, kendini başkası gibi bilir."

S.P

Evet, Kelimeler İnsanı Yaralayabilir

Bir kimseye verilebilecek en büyük zarar nedir?

O kulda çalışma içinde geçirdiği bir ders gününün sonunda koşar kendini evine atan bir çocuk, o günkü çalışma ürününü annesine göstermekte ve sevinç içinde "Anneciğim, bak, okulda ne yaptım" diye haykırmaktadır. Elinde, değerini tam anlamıyla ancak annesinin veya babasının takdir edebileceği güzellikte ilginç bir çizgi sanatı harikası vardır.

Çarşının, pazarın itiş kakışından yakasını kurtarıp eve kendini zor atmış olan annesi, satın aldığı şeyleri dolaba yerleştirmekle meşguldür.

Küçük Jeannot, dikkatini çekebilmek için annesinin eteğine yapışmış, acımacak bir çırpınışla "Anneciğim, bak, okulda senin için ne yaptım" deyip durmaktadır.

Sabrı taşmış olan annesi ise onu "Ne kadar meşgul olduğumu görmüyor musun? Git, kardeşine göster"

Robert C TAYLOR'dan
Türkçesi: Yavuz KESKİN

diyerek başından savmaya çalışmaktadır.

Başından aşağı kaynar sular dökülmüş ve annesinin öfke ve ilgisizliği yüzünden cesareti kırılmış olan Jeannot âdeta ayaklarını sürüyerek oradan uzaklaşmaktadır, çünkü kendi öz yeteneklerinden şüphe etmeye başlamıştır. Kendine güvenini yitirme yoluna girmiştir.

Ne yazık ki çocukların, kendilerine güvenleri, ya anne ve babalarının kayıtsızlığı veya kırıcı davranışları yüzünden, ya da arkadaşlarının alayları yüzünden kırılmaktadır. Ancak, arzulanmayan bu terslik sadece çocukların başına gelmemektedir. Herkes bunun kurbanı olabilmektedir.

İnsanın, kendi değer ve liyakati konusundaki kişisel duygusu, kolayca kırılabilir kadar nazik bir şeydir ve çoğu kez dikkate bile alınmamaktadır. Yalnız kendilerini düşünen bireylerden oluşma bir toplumda başkalarının da heyecanlanma ihtiyacı duyabileceği çoğunlukla kimsenin aklına bile gelmemektedir. Kim bilir, başkalarının uyarıları, eleştirileri ve kırıcı davranışları yüzünden kaç kez bunalmış ve kaç kez cendereye girmişsinizdir veyahut da aynı

şeyleri başkalarına bizzat siz kim bilir kaç kez yapmışsınızdır!

Sarsılmış güven, tamir edilip eski durumuna getirilmesi en zor ruhsal durumlardan birisidir. Nice yetişkin kimse, çocukluk çağlarında kendileri hakkında edindikleri menfi kanaatlerin etkisi altında hayat sürmektedir. Kendilerinden şüphe etmeleri ve bunun sonucu olarak da kendilerine güven daymamaları nedeniyle, hayatları boyunca, nice insan başarısızlıktan başarısızlığa sürüklenme tehlikesiyle yüz yüze gelmektedir.

Kendine güven denilen şey, bir insanın, kendi değer ve liyakati konusunda kendi kendine yaptığı bir tahmin ve değerlendirmeye belirlenmişlik kazanmaktadır. Bu nitelikte bulunacak ciddi bir noksanlık, manevî çöküntüye ve bıkkınlığa yol açabilmektedir. Kendini hor görme vı intihar, kendine güvensizliğin abartılmasından hasıl olan tâli ürünlerdir. Gerek çocukta ve gerekse yetişkinde vücut bulmuş olan kendi kişisel değerine ilişkin müsbet duygu, o kişinin başarılarını tahrik etmektedir.

Çocukları üzerinde uyandırdıkları etkinin farkında olan pek az ebeveyn mevcuttur. Çocuğun, kendi kişiliği hakkında zihninde oluşturduğu kavram, büyük oranda, anne ve babasının, onun hakkındaki kanaatle-

rinin sonucudur. Çocuklar, çok çabuk duygulanır nitelikli oldukları için güvenleri de çok çabuk şekillenebilmekte veya kırılabilmektedir.

Her şey ailede başlamaktadır.

Güven duygusu en ciddi yaraları çoğu kez aile ocağında almaktadır. Çocuk için yuva, toplumun acımasızlığına karşı bir sığınak olmak zorundadır. Fakat aile ocağı, nice çocuk için, güveni yıkip atan çevrenin bir uzantısı olmaktan öte bir değer taşımamaktadır.

Güven duygusu çok çeşitli nedenlerle zayıflamaktadır: Övgü ve teşvik noksanlığı, bedensel veya zihinsel yetersizlikler, yeteneksizlikler veya kişisel başarısızlıklar veyahut da başkalarının menfi imajları, vs. gibi.

Analar ve babalar, çocuklarının güven seviyesi üzerinde etki uyandırabilecek durumdadırlar. Eğer bir çocuk kalkıp da "Ben aptalın biriyim", "Hayırlı bir şey yapacak güçte değilim" veya "Kimse beni sevmiyor" gibi sözler söyleyebiliyorsa bu, onun, kendine güvenini yitirmekte olduğunun işaretidir.

Bir çocuğun, kendi kişisel değeri hakkında sağlıklı bir izlenime sahip olduğu nasıl anlaşılacaktır? Böyle bir çocuk öyle kolayca ne

sindirilebilir, ne de korkutulabilir. O, hem büyükleriyle, hem de yaşlılarıyla iyi ilişkiler kurar. Çoğunlukla neşelidir, atiktir ve yeni faaliyetlere susamış haldedir.

Çoğu çocuk için, fizik yapı ve dış görünüm, güven duygusunu en çok tehdit eden etkenlerdir. Yüz ifadesindeki sevimliliğe ve güzelliğe çok önem veren bir toplumda, yüz hatlarındaki ufak bir kusur bile çocuğun duygusal yapısına büyük zarar verebilmektedir.

Eğer bir çocuk, sürekli olarak, övülme ve teşvik edilme ihtiyacı içinde bulunuyorsa, bu, onun, aşağılık duygusundan kendisini kurtarabilecek bir şeylerin peşine düştüğünün ifadesidir.

Birçok anne ve baba, çocuklarına, kendine güven duygusunu aşlamayı pek düşünmemektedirler. Fakat insanın, kendisi hakkında hoş olmayan bir kanaate sahip olması çok ciddi sonuçlar doğurmaktadır. "Başarıya ulaşmam mümkün değil, öyleyse niçin boşu boşuna uğraşayım?" Şeklindeki tutum, kısa sürede, çocuğun, sonucunu bizzat gerçekleştirdiği bir kehanet haline dönüşmektedir. "Kimse beni sevmiyor" veya "Bir işe yaramıyorum" mealindeki diğer kanaatler de aynı derecede yıkıcı unsurlardır.

Bir kimsede kendine güven duygusunu geliştirip güçlendirmek

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

nin en etkili yolu, onu övmektir. Ama her şeyden önce övgü ile pohpohlama denen şeyi iyi tefrik etmek şarttır. Övgü, kazandır ve hak edilir. Pohpohlama ise hak edişe veya liyakate bakılmadan yapılan bir şeydir: Bu, sonuca ulaşmak için her türlü vasıtanın mubah olduğu inancındaki insanların benimsediği bir yöntemdir. Ancak, pohpohlanan insan, büyük ihtimalle, gösterilen bu samimiyetsizlikten rahatsız olacaktır. Kısacası, pohpohlama yoluyla hiç bir sonuç elde edilememektedir.

Belli ve belirgin bir konuda yapılmış olan övgü çok yararlı olmaktadır. "Bugün bana çok faydan dokundu" ifadesi çok müsbet bir eleştiridir. Fakat, "Çimlerini kesmekle çok iyi bir iş yapmış oldun" ifadesi ise ondan da müsbet bir eleştiridir. Bir övgü sözcüğü, insa-

nı, o övgüye neden olan faaliyet türünü devam ettirmeye teşvik etmektedir. Bu, her yaş grubundaki insan için geçerlidir. İnsanın bilip tanıdığı harekete geçirme etkenleri arasında en güçlü olanı takdir ve tasviptir.

Bunu ifade ederken, maksadımız, hiçbir surette, insanları devamlı olarak övgülere boğmanızı telkin etmek değildir; aksine, dileğimiz, teşvikin ve samimî komplimanların müsbet etkisini vurgulamaktır. Övgü, müsbet bir tutumun ve kendini islah etme arzusunun hayat bulmasına yardım etmektedir. Genç de olsa, ihtiyar da olsa, insan, başkalarının kendisinden beklediği seviyede görünme eğilimindedir. Övgü onda, "hayırlı iş yapmaya devam etme" veya daha da hayırlısını yapma arzusunun uyanmasına yol açmaktadır.

Ancak, övme zarureti bizi yine de, bir hatayı uygun ve gerekli zamanda ikaz etmekten alıkoymamalıdır. Özellikle çocuklar, hangi davranışların ve hangi düşünce biçimlerinin arzulanmayan şeyler olduğunu küçük yaşta öğrenmelidirler. Ancak, övgü ve ikaz, paranın iki yüzü gibidir. Lâ-yık olduğu teşvikleri kabullenmesini bilen bir çocuk, yapılan ikazları da kabullenmesini bilmektedir.

Güven konusunda bugün öne sürülmekte olan görüşler, asırlarca önce kutsal kitapta açıklanmış olan şu bilgiyi doğrulamaktan öte bir şey yapmış olmamaktadırlar: "Yüreğindeki kaygı insanı çöktürür; fakat iyi söz yüreğini sevindirir".

(Robert C. Taylor-(LA PU-
RE VERITE, Tem-Ağ.
1984)

RUHUN HASTALIĞI

Ruhun hastalığı olmaz, ama hak arasında sıkça geçen bir deyim. Fizik ötesi ile ilgili her tür hastalığa, genelde ruh hastalığı demek adet edinilmiş. Aslında şuurlarında oluşmuş ve oluşmakta olan birikimlerin muhtelif tesirlerle şuur sahasına çıkması ve bunların rahatsız edici hâl alması durumuna her halde başka bir isim bulmak gerek.

Uzmanlara göre, ülkemizde de ruh hastalığı hızla artıyormuş. Bu artışın en büyük etkenleri olarak, ekonomik ve sosyal koşullar gösteriliyor. Uzmanların tedavi yöntemi ise, "hastanın sorununu kendi sorunu gibi görüp, hastalığı koluna takıp çıkartmak" şeklinde.

Ekonomik ve sosyal koşullar, psikosomatik olarak ruhsal rahatsızlıklara neden olabilir. Fakat bir kemsenin diğer bir kişideki soru, kendi soru gibi görebileceğini sanmıyoruz. Çünkü, ruhsal gelişim ve tekâmül realiteleri bakımından ihtiyaçlar ayrıdır.

Kişiyeye yapılacak en iyi yardım, onun kendi sorunlarını, yine kendisinin çözmesinin daha yararlı olduğunu anlatabilmektir.

Ağaç

Bir ağaçta pekçok kökten,
Oluşmuşsa kalın gövde,
Aynı kökten gelen kolda,
Bu dal neden kuru deme...

*

Ekşi tatlı, buruk meyve,
Üzüm varken koruk yeme,
İşte konu, işte bilinç,
İdrak varsa tektir sonuç...

*

Sapı diken, ucunda gül,
Buna şaşar, bencil gönül.
İyi, kötü, hepsi gerçek.
Hikmet bunda kim ne diyecek?

*

Selvi çınar, süslü olmuş.
Kimi ağaç meyve dolmuş.
Özü kökte görmek için,
İlki mutlak bilmek gerek...

Hasan UZUNHOCAOĞLU

Ben ve Eşya

İnsanın kendine hâkimiyeti arttıkça, eşyanın yeri belli olacaktır. Yani ben nerede-yim, eşya nerede? Bunu çoğumuz ayıramıyor, karmakarışıkız. Oysa ünvanların, paranın vs.'nin kıymeti yoktur. Bizim dışımızda birisi, bir başka dünya, bir yığın insan.

Nitekim aynı duygunun çok gelişmiş şeklini AY yolculuğu yapan astronotlar yaşamışlardır. Hiçbir değeri kalmıyor Dünya'mız. Onların çok mükemmel duyguları ortaya çıkıyor ve bunları kamufle ediyorlar. "Aklını kaybetti..." diye bahanesi de hazır. Çünkü, aşağıdaki realite bozulacak. Dünya'yı tepeden seyreden insanın gücü nedir, bilir misiniz? Her şeyi bir görüyor. Aşağı indiği

zaman bakıyor bir yığın ırk, dil, din, devlet vs. diye ayrılmışız. "Saçma" diyor, "Ben sizin hepinizi topluca yukarıdan gördüm. Mavi bir kürenin üzerinde yaşayan biribirinin aynı varlıklarsınız. Bu geniş objektif ile birleşmeye, teklige gitmiş düşüncesi... Aşağıya inince her şey değişiyor ve bazıları insanlarla ilişki kuramıyor. Normal koşullara giremiyor ve yalnızlığı tercih ediyorlar. Rastgele insan değillerdir onlar. Bir liyakatın karıştığı uzaya gidiyorlar, dolayısıyla ona dayanabilmeleri gerek. Geniş açılı objektife her kul dayanamaz. Bu güç, fiziksel güç değildir. Ruhsal güç ayırır.

Ateşte Yürüyorlar Ayakları Yanmıyor

Joël ANDRÉ'den çeviren: Yavuz Keskin

Kıpkızıl ateşten oluşma bir halı üzerinde, sanki yeşil çimenler üzerinde yürüyormuş gibi çıplak ayakla yürüyen bu erkekler, bu kadınlar ve bu çocuklar... Gerçek mi, yoksa gerçek dışı bir şey mi bu?

PSİ (derginin adı) bu konuda dünyanın her yanında, tüm kut'alarda bir anket yapmıştır. Anket sırasında dosyalar dolusu belge elde edilmiştir. Bu belgeler sadakatle incelenip değerlendirilmiş ve olaylarla ilgili pek çok resim çekilmiştir.

Kesinlikle belirtmek gerekir ki bu olaylarda hile, dalavere söz konusu değildir.

Bir diğer kesinlik de bu olaylara akla yatkın hiçbir geçerli açıklamanın getirilememiş olmasıdır.

Bu konudaki esrar perdesini birazcık aralayabilen ilk araştırma bir Fransız tarafından yapılmıştır: Bu inceleme aynı zamanda söz konusu kişinin tıp tezidir, hem de altı ünlü profesörün onayladığı bir tez.

Gerçi parapsikoloji laboratuvarlarında insan psişesinin (bedene bağlı ruh) olağanüstü imkânları incelenip gün ışığına çıkarılmaktadır, ama biz, ileriki sayfalarda, yine de normalötesinin canlı, somut, popüler ve "folklorik" özüne yöneleceğiz.

DeneySEL olguyu daha iyi nesnelleştirmek için bugün en uygun davranış biçimi "boşınanç" tan kendini uzak tutmaktır. Bu yazı dizisini sırf bu bağışıklık konusuna ayırmak suretiyle -ki bu bağışıklık sayesinde insan bedeni ateşe galip gelmektedir- gözlerimizi daha ziyade, doğaüstü serüveninin biraz ihmal edilmiş olan başoyuncusuna, yani bizzat İnsan'a çevirmiş olacağız.

Pirobasi (pyrobatie) diye de anılan ateş üstünde yürüme fenomeni, insanlığın en eski dinleri ile olan ilişkisi üzerinde hâlâ daha tartışılabilir kadar eskilere dayanmaktadır. Ve dünyanın beş kıtası üzerindeki tatbikatı o ka-

dar yaygın durumdadır ki insan, bu tören türünün ilk ortaya çıktığı coğrafî bölgeyi tayin etmenin gerçekten mümkün olabileceğine bir türlü akıl erdirememektedir.

Ateşe karşı bağışıklık (yanmazlık) Tevrat'ta şu sözlerle doğrulanmaktadır: "Ateşin içinden yürürken yanmayacaksın ve alev seni yakmayacak." (İşaya, 43/2). Kral Nabukadnezar, altın bir heykelin önünde secde etmeyi reddeden Yahudi kökenli üç memurunu ateşe attırmıştır. Kral ve olaya tanık olan kimseler bu üç adamın ateşten hiçbir zarar görmediklerini farketmişlerdir: Ne saçları yanmıştır, ne de elbiseleri; dumandan rahatsız bile olmamışlardır. Bu mucize karşısında Nabukadnezar mahkûmları affetmiş ve dinlerinin gereklerini serbestçe yerine getirmelerine izin vermiştir.

Orta Asya'da pirobat (ateş üzerinde yürürebilen kimse) âynini öyle eskilere uzanmaktadır ki konuyla ilgilenenler bu kıtayı pirobasi-

nin ana vatani olarak kabul etmeye kalkmışlardır. Pirobasi önce Moğolistan'da doğmuş (burada Şamanistik türden başka ibadet şekilleriyle karışık bir şekilde uygulanmaktaydı), ardından Çinliler vasıtasıyla Tibet'e ve Hint'e iletilmiş, daha sonra ise bir koldan Doğu Avrupa'ya, diğer bir koldan da Endonezya'ya ve Yeni Zelânda'ya geçmiştir. Ateş üstünde yürümeyi yakın geçmişte uygulamış olan veya halen uygulamakta bulunan uluslardan sağlanmış bazı iddialar bu varsayımı destekler niteliktedirler. Ancak, antropolojideki "yayılma" modellerinin ne derecede sağlam ve güvenilir olduğu herkesçe bilinmektedir. Onun için söz konusu âyin türünün farklı insan topluluklarında bağımsız bir anlamda vücut bulup sonradan, temaslar ve kültür alışverişleri vasıtasıyla komşu uluslara intikal ettiğini kabul etmek daha doğru olacaktır.

Ateş üzerinde yürüme âyinlerinden imalı bir biçimde söz eden veya görgü tanıklıklarına yer veren İlkçağ'a ilişkin metinlere sahip bulunmaktayız. Sofokles (Antigone adlı eserinde) insanı ateşin etkisinden koruyan etkenin, dinî vecd hâli olduğunu öne sürmektedir. Doğu Trakya'ya özgü pirobat âyini, bir zamanlar Baküs veya Pan'ın şerefine tertip edilmekte olan eski âyinlerin bir kalıntısıdır. Yaz yıldönümü münasebetiyle yapılmakta olan birçok putperest âyini alevli mücadele oyunları tarzında yapılmaktaydı.

Bu konudaki açık ve seçik olgular bize Pline l'Ancien ve Strabon gibi yazarlar tarafından iletilmiştir. Pline şu satırlara yer vermiştir:

"Roma yakınlarındaki arazide Kirpi (kurtlar) diye anılan bir topluluk yaşamaktadır. Sokrat Tepesi'nde Apollon şerefine yapılan yıllık kurban törenleri sırasında bu insanlar öküz hâline getirilmiş odun ateşi üzerinde yürümektedirler. Bu nedenle de Senato'nun kararname gereğince askerlikten ve diğer yükümlülüklerden muaf tutulmaktadır."

İspanyol köyü San Pedro Maurique'de Aziz Jean Günü'nü ateşte yürüyerek kutluyorlar. Ateşin kalınlığı 20 cm. dir.

Kapadokya ve İtalya'da da aynı olaylara rastlandığından söz eden Strabon ise şu kısa bilgiyi sunmaktadır:

"Göreni şaşırtacak nitelikte bir törendir bu. (Feronia kentinin) ilâhı tarafından posede edilmiş haldeki insanlar kıpkızıl kömür ateşinin üzerinde çıplak ayakla ve hiçbir zarar görmeden yürümektedirler. Bu şenlikler her yıl tertiplenmekte ve çok seyirci toplamaktadır."

Pline için olduğu gibi Virgile için de, bu âyinleri yöneten ilâh, Apollon'dan başkası değildir. Hristiyanlık öncesi pirobat âyinlerinin tümünde gerçekten de hep güneşin tasviri ön plânda tutuluyor gibidir.

Ateş üzerinde yürüme olayını, çağlar içinde ve özellikle 5 nci, 12 nci, 13 ncü ve de 18 nci asırlarda İspanya'da, Yunanistan'da ve Trakya ile Makedonya'nın halen Bulgaristan

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

sınırları içinde yer alan bölümlerinde izleme imkânını bize sunanlar Hristiyan yorumculardır. Bu yorumcuların çoğu yapaz ve hatta pis-kopostur ve ifadeleri de pek öyle iyi dilekli türden değildir, zira bunların çoğu, ateşte yanmama olgusunu Şeytan'ın işi diye nitelemektedir. Fakat âyin zamanla Hristiyanlaştırılmış ve aforoz olayları azalmıştır. Sienne'li Catherine'in ortaya koyduğu şu anlı şanlı örnek de ayrıca Enkizisyon'un endişelerini dağıtmıştır. Belirtildiğine göre bir gün vecd hâli içindeyken bu azize gerçekten de birden dengesini kaybetmiş ve ateşin içine düşmüştür. Durumu gören rahibeler derhal yardımına koşmuşlar ve onu ateşin içinden çekip çıkarmışlardır. Ancak, ne saçlarında, ne de giysilerinde hiçbir yanık emaresi saptayamamışlardır. Azize Dominique du Paradis (16. asır) ise hiçbir zarar görmeden avuclarında kıpkızıl kömür ateşini tutabilmekteydi. İspanyol asıllı bir tarih yazarı da Tudela'da (Navarre) ateş üstünde yürüyen bir cüceden söz etmektedir. İspanya'da sihir yöntemi sayesinde alevler içinde yürüme yeteneğini sergilemiş bir "aile" veya bir "sınıf" her devirde mevcut olmuştur... Ve bu iş Engizisyon'un izniyle yürütülmüştür.

Görüldüğü üzere bu fenomende en azından Antikite'den günümüze kadar akıp gelen belli bir devamlılık söz konusudur.

Fenomenin dünya üzerindeki coğrafi dağılımına gelince, bu öyle bir özellik arz etmektedir ki ateşte yürüme işleminin uygulandığı veya halen uygulanmakta bulunmuş yerlerin kusursuz bir haritasını yapmak hemen imkânsızdır. Yol gösterici bir işaret noktası olmak üzere sadece, pirobasi'ye geçişte sahnelik etmiş, bugün de sahnelik etmekte olan bölgeleri sergileyeceğiz.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Asya bu âyin türünün önemli merkezlerinden biridir; gerçek siyasal nedenlerden ötürü adı geçen âyin Moğolistan'da, Çin'de ve Tibet'te varlığını sürdürememektedir, ama Hindistan'da ve Japonya'da uygulanmakta olduğunu bilmekteyiz. Aynı şekilde Endonezya'da da (Bali) ve

Yürüdükten hemen zonra resmi çekilen ayak tabanlarında hâlâ ateş parçacıkları görülmektedir. En küçük bir yanık izi görülmüyor

daha güneyde Fiji adalarında da durumunu muhafaza etmektedir.

Afrika'da ise Etiyopya'da, Sudan'da, Togo'da ve Güney Afrika'da katıksız hâliyle uygulanmaktadır; bu kıtada bu âyine, çeşitli dinlerin bünyesi içinde ikinci plânda yer alan bir ibadet türü görünümü altında da rastlanmaktadır. Aynı durum Kuzey Amerika'da da görülmektedir; bu yöredeki bazı Kızılderili kabileleri ateş üstünde dans törenini daha geniş bir anlamda ele almaktaydılar veya hut da sadece, önemli geceler için yaktıkları şu bildiğimiz ocak ateşiyle yetinmekteydiler. Fakat ne yazık ki belge azlığı nedeniyle hangi kabilelerin söz konusu olduğunu saptamak mümkün olmamıştır. Güney Amerika'da pirobat âyini Meksika'da (Yucatan) ve Brezilya'da mahallî Vaudou'yla kaynaşmış hâlde icra edilmektedir. Aynı şekilde bu ülkelerde de

yine aynı sorun mevcuttur, yani katkılarını ne-
ler olduğu açıklıkla ortaya konamamıştır.

Buna karşılık, ateş üstünde yürümenin Polinezvari şekline ait (kızdırılmış taş-
lar üzerinde yürüme) bol miktarda bel-
ge mevcuttur elimizde ve hele Maurice adasın-
da yapılmakta olan dinî probası âyini güzel bir
örnek teşkil etmektedir. Bunlar Pasifik ve Hint
Okyanusları'na özgü kanıtların iki temel kay-
nağını oluşturmaktadırlar.

Ve nihayet çok yakın geçmişte, endüstri
ve bilim yönünden gelişmiş Avrupamızın iki
ülkesi olan Yunanistan'da ve Bulgaristan'da da
(Trakya ve Makedonya) ateş üstünde yürüme
gelenegi büyük bir performans göstermiştir.

Kültür müzemizin en büyük övünceci ola-
cak baş köşeyi küçük bir İspanyol köyü işgal
etmekte, her yıl Saint - Jean gününde ateş üze-
rinde yürüme meşalesini bu köy muhafaza et-
mektedir. Bu makalenin ileriki sayfalarında bu
köye lâyık olduğu yeri ayıracağız.

Olayları sergilemeden önce fenomenin
bizzat kendisini somut anlamda ele almakta
yarar görmekteyiz. Bunun için de tipik örnek
nitelikli törenlerden birini, yani Maddhya Pra-
desh (Hindistan) yöresinde her yıl tertiplen-
mekte olan töreni tasvir edeceğiz. Bu âyin
Mart ayı civarında yapılmaktadır ve katılan
Hindulara göre bu âyin her şeyden önce bir
şükür ve arınma âyiniştir.

İşe, yaklaşık on metre boyunda, bir metre
eninde ve bir metre derinliğinde bir hendek
kazımakla başlanmaktadır. Ardından bu hen-
dek dallarla ve kütüklerle doldurulmaktadır. İ-
lâha arz edilen bazı duaları muteakiben odun-
lar tutuşturulmakta ve hendek, üzerinde kü-
çük kıvılcımların uçtuğu gerçek bir ateşten
yol hâlini alıncaya kadar beklenmektedir.

Mabedin çanları çalmaya başlayınca tö-
ren de başlamaktadır. Mutlak bir sessizlik için-
de ve tek sıra hâlinde, yürüyüşçüler, hendeğin
içine inip akkor halindeki kömürlerin üzerinde
ağır adımlarla ilerlemektedirler. Yürüyüş esna-
sında kesinlikle sağa veya sola dönmek veya
bakımmak önemli bir kural sayılmaktadır.

Korlar üzerinde yürüyüş devam ettiği sürece
yardımcılar yük yük odun atıp körüklemek su-
retiyle ateşi canlandırmaktadırlar. Hendeğin
öbür ucuna varan yürüyüşçüler sunağa doğru i-
lerleyip orada ilâhın ayakları dibine su ve çi-
çek koymaktadırlar.

Muringayali'li Kadarlarda âyin usulü da-
ha da dinsel bir görünüm kazanmakta-
dır. Tören, Kumbalan gününde (Şubat'ta)
ve Kundathi - Kâli onuruna düzenlenmek-
tedir; oruçlu müminler günde üç kez banyo
yapmakta ve günlük faaliyetlerinin çoğunu
terk etmektedirler. Herhangi bir kadınla ko-
nuşmaktan da bir o kadar uzak durmaktadırlar.
Bütün bu önlemlere titizlikle riayet ettiği
takdirde müminin, akkor hâlinde ateşle dolu
25 metre boyundaki bir hendeği sağ salim
geçmesi işten bile değildir. Hararetin, mabet-
te bulunan ilâh Kâli'ye ait portrenin önündeki
altın asalar tarafından emildiğine inanılmakta-
dır. İfade edildiğine göre bu sınavdan başarıyla
geçiş, el almış müride okült güçler (bedensiz
geri varlıkları egemenlik altına almak gibi) ka-
zandırmaktadır. Bu inanç, yeryüzünün diğer
bölgelerinde yerleşik bulunan ve ateşte yürü-
yen bir sürü insan topluluğu tarafından da
paylaşılmaktadır.

Fiji adalarındaki pirobatlar Hindu göre-
neklerini benimsemekte ve bu göreneğin ken-
dilerine Madras'tan geldiğini belirtmektedirler.
Hindistan'da olduğu gibi burada da ateşin gü-
cü, çeşit çeşit isimler verilen ve bazen "Güç,
Kudret" diye de adlandırılan bir ilâhe görünü-
mü altında kişileştirilmektedir.

Burada da tören öncesinde yine arınma iş-
lemi uygulanmaktadır. Ateşte yürüme töreni-
nin müstakbel başoyuncuları on gün süreyle
hem tütünü ve alkölü bırakmakta, hem de cin-
sel ilişkiden uzak durmaktadırlar. Daha sonra
mabette ve bir rahibin denetimi altında çeşit-
li danslar yapılmakta ve hayvan kurban edil-
mektedir.

İlk sınav olmak üzere rahip, secde etmiş
müritlerin çıplak vücutlarına bir kamçıyla vur-
maktadır. Hem kan çıkmaz ve hem de iz kal-
(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

mazsa o takdirde mürit adayının, "Güç, Kudret" tarafından, ateşe dayanabilecek ölçüde kucaklanıp kuşatıldığına hükümlenmektedir. İşte bu kadarla da kalmamakta ve tören gününün sabahında yakındaki ırmakta boy abdesti alan müritler daire oluşturacak şekilde bir araya gelmektedirler. O sırada yanaklarına, sırt, kol ve göğüs derilerine çeşitli madenî objeler (çiviler, teller, kancalar, vs.) batırılmaktadır. Kan çıkmazsa, bu, süjenin tam anlamıyla törene hazır olduğunun işaretidir.

Bu kontrolden sonra yürüyüşçüler kuyruk hâlinde, daha önceden büyük bir özenle yere yayılmış bulunan (bu, ateşte yürüme şenliği yapılan ülkelerin çoğunda alınan bir önlemdir) ateşten haliya doğru yönelmektedirler. İlk önce rahip ilerleyip büyük bir ciddiyetle ve ağır ağır halının üzerinden geçmektedir. Diğer yürüyüşçülerin bir kısmı rahibi izleyerek yürüyüşe devam etmekte, diğer bir kısmı ise durup korların üzerinde dans etmektedirler. Bazıları da ateşten elden geldiğince süratle geçivermektedirler!

Yanarak zarar görme olaylarına ender olarak rastlanmaktadır. Bu olaylar ancak, yürüyüşçü, arınma işlemleri sırasında herhangi bir kurala aykırı davrandığı veya yürüyüş ekibine

mensup olmayan herhangi bir kimseye azıcık da olsa değip "murdar" olduğu zaman meydana gelmektedir.

Hazırlıkların çetinliği ile âyin usullerinin ciddiyeti, seyircilerin ve misafirlerin hoş karşılanmalarına hiç de engel teşkil etmemektedir. Hatta meraklı seyirciler ve özellikle de tap doktorları, âyinden önce ve sonra yürüyüşçülerin ayaklarını ve giysilerini incelemeye teşvik bile edilmektedirler.

İnceleme sırasında hiçbir zaman ne yanık gözlemlenebilmiş, ne de yanık kokusu saptanabilmiştir. Ateş karşısındaki bu acayip bağımsızlık şüphesiz çoğu yorumcuların, güvensizliklerine değilse bile, şaşkınlıklarına neden olmuştur. Gerçi bir sürü ve çeşit çeşit açıklama teşebbüslerinde bulunulmuştur, ama hepsi de, ileride görüleceği gibi, az veya çok akla yatkın varsayımlar olmaktan öte geçememişlerdir. Bu yazıyı, pirobasi'yi savunmak için kaleme almadık. Yapmak istediğimiz sadece, bu konuda öne sürülmüş olan varsayımları ortaya koymak ve bunlardan hiçbirinin -bunların bazıları olayın ancak bazı bölümlerini kısmen açıklayabilmektedirler- olayın bütününe açıklayabilecek güçte olmadığını göstermektir.

(Devam edecek)

İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi

P.D. OUSPENSKY

"İnsanın bir makine olduğu ne anlama gelir?"

Kendi içinde veya dışında bağımsız hareketleri olmadığı anlamına gelir. İnsan dış tesirler veya etkilerle harekete geçen bir makinedir. Bütün hareketleri, eylemleri, sözleri, düşünceleri, duyguları ve ruhsal durumlar dış tesirler tarafından meydana getirilir. Kendi başına, geçmiş tecrübelerinin, hatıralarının belirli bir birikimiyle ve bir miktar yedek enerjiyle, yalnızca bir otomattır."

Yeni çıktı, okuyunuz. Fiyatı: 750 TL. Ruh ve Madde Yayınları.

RUH ve MADDE
DERGİSİ - YAYINLARI

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin
Yayımları Sizleri Tatmin Edebilecek Nitelikte ve Düzeydedir.

Altıncı Duyunuzu Geliştiriniz: M. Ryzl	850 TL.
Bedensiz Varlıklar ve Ruhsal Olaylar: A. Yesari	850 TL.
Bilinmeyen Aşk: R. Emmanuel	600 TL.
Büyük Piramit'in Sırrı: G. Barbarin	700 TL.
Geçmişî Yeniden Yaşadılar: H. Wambach	1100 TL.
İçimizdeki Gizli Güçler: M. Tecelli	880 TL.
İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi: Ouspensky	750 TL.
İpnözün Gerçek Yüzü: E. Arıkdal	700 TL.
Hinduizm: S. Nikhılananda	850 TL.
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	1250 TL.
Mavi Ülke: V. T. Stead	600 TL.
Metapsişik Terimler Sözlüğü: E. Arıkdal	1100 TL.
Mısırın Ölüler Kitabı: A. Champdor	950 TL.
Obsesyon: A. Kardec	1250 TL.
Olağanüstü Parapsişik Araştırmalar: Ostrander - Schroeder	950 TL.
Otuz Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme: L. Rampa	850 TL.
Radyestezi: M. Sancar	700 TL.
Ruhçuluk Nedir: M. Ali Usta	850 TL.
Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard	650 TL.
Ruhçuluğa göre Kur'an Öğretisi: Sadi Çaycı	1000 TL.
Ruh Fotoğrafçılığı	500 TL.
Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri: A. Kardec	450 TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schroeder	880 TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	700 TL.
Şuuraltı Varlığı: G. Geley	950 TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk: G. Geley	700 TL.
Yüce Aklın Erdemi: Lau Tzu	450 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	350 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yurt içi abone; yıllık)	4200 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yurt dışı abone; yıllık)	8500 TL.
Ruh ve Madde Ciltleri: 18, 19, 20, 21, 22.	2000 TL.
Ruh ve Madde Ciltleri: 23, 24, 25, 26	3000 TL.
Plânet Ciltleri: 1, 2	1500 TL.
Plânet Ciltleri: (İkisi birarada)	2500 TL.
Telepati Kartları: (Beş ayrı şekil ve renkte).	350 TL.

Sipariş tutarının üzerine %20 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız. Havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediklerinizin adını mutlaka yazınız. Havale bedeli ödememeniz için posta çekimizi kullanabilirsiniz. Posta çekî No: 168305. Bütün yayımlarımız peşin ödemelidir.

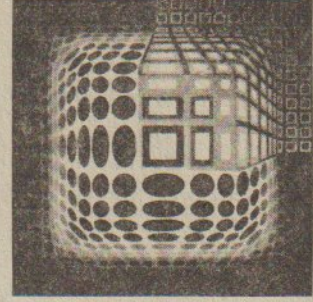
Ruh ve Madde Yayınları

80072 P. K. 9

Beyoğlu - İstanbul

MADDE Nedir?

Ufuk GENÇOSMAN Fizikçi - Elâzığ

İnsanın evrendeki yeri, eşyanın ruhun ve maddenin niteliği ve aralarındaki ilişkiler öteden beri filozofları meşgul etmiştir. Bu sorunlar üzerindeki düşüncelerin, tartışmaların oluşturduğu bilgi birikimi; insanı kimi zaman *Düşünce Sahibi* varlık, *Duygusal bir Sistem* ya da *Fiziksel Bir Yapı* olarak ele almıştır. İlkel düşünce tarihinden günümüze dek, varlık hakkında söylenen ve hiç kuşkusuz da söylenecek olan daha birçok sözler, çeşitli bilim dallarını oluşturmuştur. Morfoloji, Biyoloji, Sitoloji, Histoloji, Fizyoloji, Anatomi, Nöroloji, Antropoloji, Psikoloji, Sosyoloji... v.b. insanı inceleyen bilimler, Para - Psikoloji ve Sibernetik gibi yeni bilimler, tüm araştırma dalları ve Felsefe *İnsan'ın*, var oluşu, maddeyi işleyişi, yaşayış ve düşünüşünü çeşitli yönlerden inceleyerek oluşmuştur.

Şimdiye kadar oluşturulmuş bu bilgi birikimini öğrenmenin, araştırmanın

birkaç yıllık zamana sığdıramayacağı günümüzde, bilgi kuramcılığı artık bireysellikten çıkmış, kolektif bir grup, ekip çalışmasına dönüşmüştür. Bu gruplar bile çalışmaların belli bir dalın yine belli bir konusu üzerinde yapabilmektedirler. Bu nedenle yıllardır bilgi görgü ve tecrübelerinden yararlandığım, çözümüne ulaşmakta oldukça zorluk çektiğim birçok sorunun cevaplanmasında bana büyük yardımları olan *Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin* siz saygıdeğer okuyucularına, ilerlediğiniz spirit yolda bilgi sentezine ulaşmakta büyük yararı olacağını umduğum ve henüz ülkemizde spirit bilgi eksikliğinden gerçek yorumuna kavuşulamamış fiziksel konular hakkında basit yorumlarla yola çıkarak, düşünce tarihi içindeki gelişimi ile birlikte bilgiler vermeye çalışacağım.

Düşünürler, insan ve doğanın ilişkisini değerlendi-

rilerken bir kısmı ana yapı olarak *Ruh'u*, bir kısmı da *Madde'yi* ele almaktadır. Pozitif ilim diye adlandırdığımız bu günkü bilim dallarının hemen hemen hepsi ana yapı olarak *Madde'yi* ele almakta, bu nedenle hâlâ birçok soruyu cevapsız bırakarak asılsız hipotezlerle kısır bir döngü içerisinde varlığını korumaya çalışmaktadır. Bu nedenle önce *Madde'yi* tanımakla işe başlamakta büyük yarar olacağı kanısındayım.

Fizîğe göre kütlesi ve hacmi olan her şey *Madde'*dir. Kendilerine has öz kitle, çözünürlük, erime ve kaynama sıcaklıkları, ısı ile genleşme gibi ayırıcı özellikleri vardır. Metafizik varsayımelerde ise, evrenin yer kaplayan ve her kalıba girebilen böylesine bir *töz'den* yapıldığı ileri sürülmüştür. Bundan ötürü madde Osmanlı felsefesindeki *Cevher* (Öz) deyimiyile anlamdadır.

İlkçağın Hint, Çin toplumlarında her şeyin ondan yapıldığı bir gerçek anlayışı içinde belirlenmiştir. En eski Hint metinleri Vedalar'da, evrendeki bütün varlıkların toprak, ateş, su ve havadan meydana geldikleri ileri sürülmüştür. Hint Lokayata ve Butavada öğretileri de Vedalar'daki bu temellere bağlanır. Mitolojik kahraman Brihaspati tarafından ileri sürüldüğüne inanılan Madde öğretisine göre her maddesel ögenin ilksizlikten beri var bulunan atomları çeşitli oranlarda birleşerek varlıkları meydana getirmiştir. Canlı varlık ölünce bu bileşim dağılarak, atomları doğanın atomlarına karışır.

Antikçağ Yunanlıları, varlığın kök'ünde (Arkhe) bir ilk madde bulunduğunu ileri sürmüşler bunu ileri sürerken de, tanrısal ve ruhsal bir ilke düşünmek akıllarından bile geçmemiştir.

Platon ve Aristoteles düşüncesinin etkisi altındaki Ortaçağ düşüncesine göre de Madde, biçimin zorunlu dayanağı olan ve onu elle tutulur gerçek hâline getiren tanım-sız ve belirsiz bir ünedir. Bu çağın bilimi Tanrıbilim'dir. Thomas d'Aquin bu konuda Aristoteles'in ileri sürmüş olduğu varsayımı şu şekilde dile

getirmiştir. *Hareket eden her şey başka bir şeyin etkisiyle hareket eder. Hareket eden bir şeyse ya başka bir hareketlinin etkisiyle, ya da kendisi hareket etmeyen bir hareket ettiricinin etkisiyle hareket edebilir. Kendisi hareket etmeyen hareket ettiriciye de Tanrı demişlerdir.*

İslâm felsefesinde Madde yaratılmış bir varlıktır. Zamanla sınırlıdır, uzayda yer kaplar. Manevî ruh olanın karşıtıdır. Gelip geçicidir, ölümlüdür. İslâm tasavvufuna göre de Madde; maddesiz bir öz olan Tanrı'nın belirme (zuhur) biçimleridir. Sühreverdi ve İbni Tufeyl tarafından ileri sürülen ışıkçılık anlayışında ise Madde, dünyaya doğru inen ruhun kirlenmiş ve kararmışdır. Arıtılmakla yeniden ruhlaşır.

XVI.yy. sonrası Yeniçağ felsefesinde Madde, Ruh karşıtıdır. Fransız düşünürü Descartes'e göre madde uzayda yer kaplayan bir cevher olarak değerlendirilmiştir. Descartes'e göre Madde - Ruh birbirinden ayırdır ve birine başvurulmadan öbürü incelenemez. Descartes bunu çifte saat öğretisi ile açıklamaya çalışmış, nasıl iki saat birbirleriyle hiç ilişki kurmadan ve birbirlerini etkilemeden aynı zamanı gösteriyorlarsa bedenle ruhun da aynı tepkiyi gösterebileceklerini ileri sürmüştür. Alman düşünürü

madde atomlarının yerine monad adını verdiği ruhsal atomlarını koymaktadır. Leibniz'e göre eğer biz nesnelere açık ve duru bir biçimde algılayabilseydik Madde diye bir şeyin olmadığını görürdük. Leibniz'e göre madde monadların karışık ve bulanık görünüşlerinden başka bir şey değildir. Yine Alman düşünürü Kant'a göre maddenin niteliği doğada ne azalır, ne de çoğalır. Bu sav fiziğe maddenin korunumu prensibi diye geçmiştir. Bu prensibe göre madde yoktan var olmaz, yok olan madde de var olmaz. Ancak var olan madde şekil değiştirebilir.

Bundan sonraki son yüzyılda modern bilimdeki gelişmeler Madde hakkında yepyeni gerçekleri önümüze sermeye başlıyor. Maddenin transmutasyona uğratılması sonunda da ortada yalnızca enerji kavramı kalıyor.

Enerji kavramını daha iyi anlayabilmek için isterseniz, fiziğin tarihsel geçmişine bir göz atalım.

MADDE VE ATOM

Şimdiye kadar, insanların öteden beri doğayı anlamaya ve onu çok çeşitli şekillerde açıklamaya çalıştıklarını anlatmaya çalıştık. Bunlardan eski Yunan filozofu Lucretius ve Democritus'un, maddenin çok küçük ve bölünmeyen parçacıklar (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

cıklardan yapılmış olduğu önerisi çok önemlidir. Ancak bu öneri deneysel verilere dayanmadığından bir hipotezden öteye gitmemiş ve verimli olmamıştır.

Atom kavramının maddenin yapısı ve özelliklerinin açıklanmasına katkısı çok büyüktür. Bilimsel gerçeklere dayanan ilk teori John DALTON'undur. (1803). Belirli ağırlık oranları ve Katlı Oranlar Kanunları'nı açıklamak amacıyla Dalton, maddenin atomlardan yapılmış olması, elementlerde aynı cins atomların yapılmış olması, elementlerde aynı cins atomların bulunması ve bileşiklerin, farklı atomların belirli oranlarda birleşmesi sonucunda oluşması gerektiğini önermiştir.

Bazı önemli bulgular, ancak zamanlarından yıllarca sonra değerlendirilebilmiştir. Araştırmaların bazıları da, maddeyi ve atomu tanıma amacıyla yapılmadıkları hâlde, atomun yapısının açıklanması konusunda oldukça yararlı olmuştur. Bugünkü bilgilerimize maddenin yapısı konusunda katkısı olan araştırmaları, tarihsel sıra yerine, konuları yönünden inceleyeceğiz.

Maddeyi kısaca kütlesi olan ve uzayda yer kaplayan her şey olarak tarif etmiştik. Cisim denildiğinde ise belirli bir şekil almış madde

akla gelebilir. Daha önce de bahsettiğimiz gibi maddenin birçok özelliği vardır. Erime noktası, kaynama noktası, sertliği, ısı ve elektrik iletkenliği, rengi, başka maddelerle verdiği reaksiyonlar v.s. gibi. Bunlardan renk, sertlik, ısı ve elektrik iletkenliği gibi özellikleri ise, kimyasal reaksiyonlardaki davranışları ile belli olur. Sönmemiş kirecin üzerine su döküldüğünde ısı enerjisi açığa çıkar ve kireç bir değişmeye uğrar. Odun kömürü yanarken ısı ve ışık verir ve kömür tamamen değişir. Bir otomobil akümülatöründe veya pilde meydana gelen kimyasal olay sonunda elektrik enerjisinin meydana geldiğini hepimiz biliriz. Çevremizdeki maddelere baktığımız zaman onların çeşitli hâllerde olduğunu görürüz. Hava gaz, su sıvı, tuz katı hâldedir. Katı bir maddenin şekli ve hacmi belirlidir. Sıvı maddelerin de hacmi belirlidir. Sıvı maddelerin hacmi belirli olmakla beraber, şekilleri belli değildir. Bir litre suyu değişik iki kaba koyalım. Hacminde bir değişiklik olmadığı hâlde şekli değişmiştir. O hâlde sıvı maddenin hacmi belirli olup şekli, bulunduğu kabın şekline bağlıdır. Gazların ise sabit bir şekli ve sabit bir hacmi yoktur. Her buldukları kabın şeklini ve hacmini alırlar. Çevremizde gördüklerimizin çoğu, cesit-

li maddelerin bir araya gelecek meydana getirdikleri madde topluluklarıdır. Bir bardak suya biraz mermer tozu koyduğumuzu düşünelim. Bu bir madde topluluğudur. Suyun içine daha fazla mermer tozu katabileceğimize göre topluluğu meydana getiren maddelerin oranını değiştirebiliriz. İçinde mermer tozu bulunan suyu süzerek mermer tanelerini tamamen sudan ayırabiliriz. Bu ayırmadan sonra suyun ve kum tanelerinin özelliklerinde bir değişme olmadığını görürüz. Böyle birden fazla maddenin kimyasal bir değişime uğramadan meydana getirdikleri madde topluluklarına *KARIŞIM* denir. Mermer tozları belli bir süre sonunda kabın dibine çökeceğinden, bu karışımın çeşitli noktalarda taneceklerinin suya oranı değişiktir. Böylece farklı kısımlarının özellikleri aynı olmayan ve dışarıya karşı tek bir madde gibi görünmeyen karışımlara heterojen karışım denir. Bunun tam tersi ise homojen karışım olarak adlandırılır. Hava, tuzlu su, lehim, tunç gibi maddeler homojen karışımlardır.

Kendisini meydana getiren maddelerin birbirine oranı aynı kalan fakat onlara benzemeyen homojen maddelere *BİLEŞİK* denir. Farklı özelliklerde maddelere ayrılmayan maddelere *ELEMENT* veya basit maddeler denir. (Devam edecek)

Düşünceler'den Pırıltılar

Sri AUROBINDO'dan
Türkçeleştiren: Zühtü BAYAR

AFORİZMALAR

Bilgiye, bilenleri aştığımız zaman sahip olabiliriz. Akıl, yardımcıdır. Akıl engeldir. Mutluluğa, hazları aştığımız zaman kavuşuruz. Arzular, yardımcıdır, arzular engeldir.

İnsan olmak, insanlığı aşmakla olasıdır. İçimizdeki hayvan yardımcıdır, içimizdeki hayvan engeldir.

Çalışıp çabalamayı, ruh gücünün düzenli ama bereketli hükümdarı kıl. Bırak da tüm varlığın şuurlu bir güç olsun. Senin yolun budur.

Bölünmüş kişiliği, evrensel bir kişiliğe dönüştür. Bırak da bütün varlığın Tanrısal olana erişsin. Senin yolun budur.

Şimdi yapamadıklarım, daha sonra yapacaklarımin bir işareti ve bir belirtisinden başka bir şey değildir. İmkânsızlık duygusu, bütün olabirliklerin başlangıcıdır. Çünkü; sonsuzsuzluğun, kendi varlığı dışında yarattığı, içinde zamanın hüküm sürdüğü bu evren, bir paradokstan ve imkânsızlıktan başka bir şey değildir.

Eğer insanlığın ilerlemesini istiyorsan; önceden üstünde düşünüp de, bir kaniya vardığın bütün düşüncelere karşı çıkmalı, onları elinin tersiyle bir kenara itmelisin. Düşünce, ancak bu yolla donmuş halinden kurtulur ve yaratıcı, yapıcı, gücüne yeniden kavuşur. Bu yapılmazsa, düşünce mekanik tekrarlardan kurtulamadığı gibi, eylemini de doğru bir yolda gerçekleyemez.

Önce kendi varlığının şuurunda ol ve sonra düşünüp, hareket et. Yaşayan ve gelişmekte olan bütün düşünceler, yaşayan ve gelişmekte olan birer dünyadırlar. Bütün gerçek eylemler ise dana önceden açıklanmış düşüncelerdir. Fizik dünya, bir Düşünce'nin kendi bilinçliliği içinde ilâhî bir oyuna başlamasıyla var oldu.

Düşünce, varoluşun ne özü, ne de sebebidir. Ama "olmanın" bir aracıdır. Ben kendi içimde görebildiğim şeyi oldum. Bu düşünce bana "yapabileceğimi", sezdirdi, "olabileceğimi" esinledi. İnsanın içindeki sarsılmaz inanç bu olmalı. Çünkü Tanrı onun içindedir.

Şu dünyada tüketmediğimiz yeni olan ne kaldı ki? Aşk; nefret ve kendi gururumuz, doyurmak adına tükettik. Bilgiyi; yanlışları benimseme, önyargıları kabullenme

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ve algılamaya adanmış tükettik. Mutluluğu; zevk alma, acı ve herkesin gittiği yolda gitme alışkanlığı adına tükettik. Gücü; zayıflık, çaba ve yenilgiye uğramış zaferler yerine kullandık. Yaşamı; doğup, büyüme ve ölüm olarak anladık. Birliğe ve bütünlüğe varmayı ise, savaş ve işbirliği sandık.

VAROLMA SEVİNCİ

Eğer Brahman; yalnız bizim zahiri, somut varoluşumuzla sonsuzluk boyutları içinde çelişen ve kişiliği olmayan bir soyutlamadan ibaret olsaydı; kesinti ve süreksizlik, madde için pek uygun bir son olacaktı. Ama aşk, haz ve kendi şuurunda olmak da sanılardan ibarettir.

Tanrı'dan, sayıların kozmik toplamıyla işlemler yapan bir matematikçi ya da belli bir problemin güçler dengesiyle olan ilişkilerini deneysel yoldan çözmeye çalışan bir düşünür gibi söz açabiliriz. Ama yine ondan, sanki bir âşık, evren musikisini besteleyen bir kompozitör, bir çocuk ve bir şairden sözeder gibi de söz edebiliriz. Bu konuda düşünce cephesinin yeterli olmadığını söylemeliyim. Varolma hazzı ve sevinci ise öylesine derinlerde ve gizli ki, ondan da kesin bir yarar sağlanamıyor. Düşünceler, Güçler, Varoluş biçimleri ve İlkeler, Tanrı'nın hazzı ve sevincinden doğan nefesle dolmadıkça, içleri boş birer kalıp olarak kalacaktır.

Eğer her şeyi kucaklayan evrensel düşünce gücü dünyaları doğuruyorsa; varoluş sevinci de düşünceyi doğuruyor demektir. Çünkü; 'sonsuz gebe', kendi kendisiyle sayısız ve hesapsız bir hazlar dizisi içindedir ve işte bu yüzden gezegenler ve evrenler varolurlar.

Varolma sevinci zamanla sınırlı değildir. Başlangıcı ve sonu yoktur onun. Tanrı'nın biçim değiştirmesindeki hikmet, bir başka biçimde ve bir başka kılıkta tekrar varolması içindir.

İNSAN - PURUŞA

Ne Tanrı kendini doğaya eğilim göstermekten alıkoyabilir; ne de insan ulûhiyete erişmek için duyduğu şiddetli istekten kurtulabilir. Bu sonsuz olan ile sossuz olmaya, sonsuz ilişkisidir. Tanrı ile insanın zaman zaman birbirlerinden yüz çevirmeleri, daha içten ve daha esaslı bir buluşma için, geçici bir geri çekilmeden başka bir şey değildir.

Yekvücut olanda sahip ve malik olmak ve yekvücut olmakta yitip gitmemek bir sırdır. İnsan ile Tanrı, dünya ile dünya ötesi birbirlerini tanıyıp, bildikleri zaman, yekvücut olacaklardır. Onların ayrılık nedeni bilgisizliktir, tıpkı acının nedeninin bilgisizlik olması gibi.

Tanrı ile doğa, birbirine âşık olan iki gencin oyun oynamasına benzer. Birbirlerini bir an için gördükleri zaman, birbirlerinden kaçar ve gizlenirler. Tekrar birbirlerinin peşinden koşmak, yakalamak ve ele geçirmek için.

Hayvan, kılı derisi ve dört ayağıyla kılık değiştirmiş bir insan; solucan ise insanlığa doğru gelişim için kıvrılan ve sürünen bir insandır. Ham ve işlenmemiş madde biçimleri bile, olgunlaşmamış vücutları içindeki insanlardır. Her şey insandır. Yani: Puruşa.

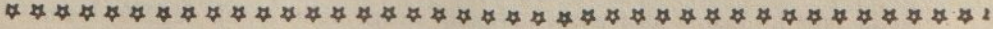
TÜKENİŐ

Tanrı'yla insanın buluşması; ilâhî olanın, insanın derinliğine girerek, ona nüfuz etmesi ve tıpkı yıldızların günışığında gözden yitip gitmesi gibi, insanın kendini ulûhiyette yitirmesi olsa gerektir.

Haz ve sevinç büyük bir sırdır. Eğer katıksız ve saf hazı öğrenebilirsen, Tanrı'yı da tanımış olacaksın.

Tükeniřten önceki aşama nedir? Birimlerin, bölümlerin oluşturduğu birliğe doğru kayma çabası. Bilgisizliğin, bir ışık seline doğru akmaya çalışması. Acımın, düşünmesi olanaksız bir vecdin dokunuşuna doğru, zahmet ve meşakkatle ilerlemesi... İşte bu yüzden çekilen bütün acılar, bütün ıstıraplar.

Aşk: Ana tema... Neşe ve sevinç: Müzik... Güç: Nağme... Bilgi: İcracı... Ve sonsuzluk da hem kompozitör hem de dinleyicidir. Bizler sadece bu yüce senfoni çalınmadan önce, müzikçilerin araçlarını hazırlar ve akord ederken çıkardıkları sesleri dinliyor ve bu ateşin nağmelerinden anlıyoruz ki,armoni büyük ve ihtişamlı olacaktır. Ama eninde sonunda ilâhî güzelliğin füğüne varacağımızdan da eminiz.

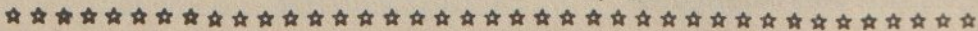
SEVINÇ ve GÜZELLİK ÂLEMLERİ

KADER BİLMECESİ

ALBERT PAUCHARD

ÇIKTI !

RUH ve MADDE YAYINLARI Fiyatı: 1250 TL.

● LAYLAR · ELEŞTİRİLER

● BUDİZM MUTLULUK MUDUR? ●

Bir ekonomist " iktisadî düşünceyle, Budizm birbirini mükemmel bir biçimde tamamlar. Her iki düşünce sistemi de mutluluğu temel alır" ve "Ekonominin maddî ve manevî değerleri bütünleştirebilen yeteneği yoktur. Modern dünyanın bütün temel değerlerine sahip olan Budizm ise, tersine, bunları bütünleştirebilir" demektedir.

İktisadî düşünce, isteklerden hareket ederek çeşitli tarz ve seviyelerde arzuların yanında gider. Fakat Budizm ise " arzu ıstıraptır" der. O halde her iki düşünce sisteminin de temelde insan mutluluğunu hedef aldığı nasıl söylenebilir?

Ekonominin, insan mutluluğunu temel hareket noktası olarak alması normaldir. Fakat, Budizm insanı mutlu etmek temeline dayanır demek, sanırım çok yanlışır.

İnsan niçin vardır? Veya insan mutlu olmak için mi vardır? sorusunu düşünmek yerinde olur.

İsteklerin, denetim altında yerine getirilmesi bir haktır. Fakat hak olanı amaç hâline dönüştürmek küfürdür. Çünkü herkesin mutlu olma yolundaki amacı kişilerin birbirlerini istismarına yol açar.

Biz diyoruz ki, insanın dünyadaki varlığının amacı mutlu olmak değildir. İnsan varlığı, dünyada, henüz kendisinin de tam bilemediği bir amaca yönelik olmak üzere deneyimler yapmak için vardır.

Bununla beraber dünya insanı, bilinmeyenle, bilinen; hakikatle, realite arasında bir uyum içinde olduğu sürece, rölatif bir mutluluğu da tadabilir.

● BAYGINLIK GETİREN KEDİ ●

İnsanlara baygınlık getiren şeylerin çeşidi pek çok. Kişi kuyrukta beklerken baygınlık geçirebileceği gibi, komik ya da ciddi bir şey karşısında da baygınlık geçirebilir.

Fakat bu başka bir baygınlık. Amerikalı bir kadın, küçük çocuklarında alerjiye sebep olduğundan, çok sevdiği kedisini oturduğu yöreden 80 km uzakta bir yere bırakıyor. Fakat kedinin yokluğuna alışacakları bir sırada kedi çıkıp geliyor.

Kedi sahibi kadın baygınlık geçiriyor ama bu kez kediyi aldığı gibi evinden 300 km uzakta sınır ötesi Kanada'ya götürüp bırakıyor.

İnat da bir murat, deyip kedi üç beş gün sonra tekrar arzı endam ediyor. Fakat kedi sahibi kadın daha fazla bayılmak istememiş olacak ki bu kez kedisini yanına alıyor. Ve herkesin tanımadığı gibi o da olayı sadakata bağlamaktadır.

Hayvanlarda da bir şuur olayını kabul etmekle birlikte; insanların, ayrı bir canlı birimini kendi insanlık realiteleri içinde eş-değer duruma getirmeleri, birçok vibrasyonel düşüslere sebep olabilmektedir.

Dünya insanı şüphesiz, canlılar âlemi ile iç-içe yaşamaktadır. Ama olayın içinde o-
larken dışında da olabilmek önemlidir.

● İNCİL VE ÖZGÜR KADIN ●

Dünya özgür kadın hareketi, İncil'i fazla erkekçe! Bulduğundan değiştirilme-
sini istiyormuş. Gerekçe ise, Tanrı'nın erkek olduğunu ima eden, baba ya da
efendimiz gibi kelimeler gösterilmektedir.

Özgür kadın hareketinin amacını bilemeyiz. Fakat biz, zararda da bir hayır vardır
düşüncesinden hareket ederek; bahsi geçen topluluğun, zaten değişmiş bulunan İncil'
in daha da değişimine yol açmaları sonucu, yine de R.İ.M nin amacına hizmet ettikleri-
ne ve edebileceklerine inanıyoruz.

Baba yerine başka bir kelime kullandırmakla, özgür kadın hareketinin amacına
uygun olarak, dünya kadını özgür olmaz. Fakat tüm eski realitelerin yerini, yeni bir rea-
litenin alma vakti gelmişse, belki de, kadının özgür olmasından daha kıymetli, kadın ve
erkeğin kökte farklı varlıklar olmadığı bilgisinin ortaya çıkmasına yardımcı olacaktır.
İnsanlara realite değiştirtmenin yolları sonsuzdur.

● BASKI ●

Evde dayak yiyen çocuklar büyüyünce daha çok suç işliyorlarmış. Bu bakımdan
çocukların üzerinde baskı kuran ailelerin evlerinde dirlik düzenlik kalmayacağı da belir-
leniyor.

Üzerinde baskı kurmadan çocuğu eğitmek ve yetiştirmek zordur, fakat gereklidir.

Çocuk yetiştirmek bir sanattır. Çünkü biliriz ki bir çok sanat eserinde bile sanatçı-
nın takıntıları, özlemleri vardır.

Şüphesiz her aile çocuğunu sever ve onu iyi şartlarda eğitmek ister. Ancak, çocu-
ğu sevmek ve ona iyi bir eğitim vermek, onun iyi yetişmiş olduğunu göstermez.

Çocuğu iyi yetiştirmek için, her şeyden önce anne babanın ya da yetiştiricinin her
türlü nefsanî baskı ve takıntılardan kendisini kurtarmış bulunması gereklidir. Ancak bu
taktirde, çocuk geleceğe dönük ve sağlam yetiştirilmiş olur.

● EVLİ ÇİFTLER ●

Evlî çiftler 8 yıl sonra birbirlerine söyleyecek şey bulamıyor. Almanya'da yapılan
araştırmalarda böyle bir sonuç elde edilmiş.

İnsanların sürekli nefsanîyet ve endişe içerisinde bulunmaları onları somurtkan,
suskun ve kendilerine dönük bir vaziyete getirmektedir.

Zamanımızda, karşıt cinslerin birbirlerine yaklaşımları tamamen ve tek yönlü
menfaate dayanmakta, kurulan beraberlikler de bu temel üzerine oturmaktadır.

Kişinin söyleyecek bir şey bulabilmesi için, en az kendisi kadar karşısındakine de
eğilmesi gerekir. Tamamen maddî ve kişisel alma olayı tamamlandıktan sonra, başka
bir tatmin olayına kadar konuşma olmaması bir sonuçtur.

İnsanların, sadece görünen değerleri ile değil fakat görülmeyen değerleri ile de bir-
birlerine muhtaç durumda olduklarını idrak ettikleri zaman, konuşmanın da ötesinde
gerçek bir alış verişe gireceklerini sanıyoruz.

Onbir Yıldır Yemiyor, İçmiyor!

Tropeco'da (Portekiz)
Mucize.

Yatak odasının duvarlarında kutsal resimler asılı, siyah saçlı bir kız, bembeyaz çarşafın içinde gülümseyerek yatmakta: Maria Rosalina Vieira (17). Onun yaşaması bir mucize, çünkü: "İsa ile karşılaştığım 28.12.1975 tarihinden beri bir lokma bile yemedim, bir damla içmedim." O, 1.59m. boyunda ve hâlâ 90 Pound ağırlığında.

Maria, İngiliz Gazeteci Wensley Clarkson'a altı sene önce Tropeco'da o gün neler olduğunu anlatıyor: "Yatakta idim, birdenbire o ses beni çağırdı. Sesin kime ait olduğunu hemen anladım. Ses bana oruç tutmayı emretti -bu dünyanın günahkârları için."

Maria emre derhal itaat etti. "Önceleri açlık hissetmişim -sonra bu his kısa zamanda kayboldu. Şimdi ise herşeyin tadını bile unuttum."

Ailesi önceleri onun söylediklerinin bir kelimesine bile inanmadılar. "Onun ağzına zorla yemek vermeyi denedik."

Komşu Joaquim Costa Trindade: "O bir evliya," demektedir.

Bayan Psikolog Dr. Maria Ferreira kızı muayene etti. "Kız para kazanmak için aldatmaca yapmıyor. İnananlar paraca yardım etseler bile, kız bunu hemen kiliseye vermektedir."

Cizvit Papaz Oscar Quevedo: "Maria yalan söylemiyor. Sanırım onu, Tanrı'ya olan inancı beslemektedir."

Kendisi: "Böyle yaşayabilmem için Tanrı bana güç veriyor," demiştir.

Ölüm Bama

Dünyanın ünlü ölüm araştırmacı Ross, ölüm hâlindeki çocuklara: "Ölüm mak gibi güzeldir" demektedir.

Çocuklar bir türlü tahayyül dürler? Bayan doktor çantasında bulmuştu.

Ölüm odasındaki perdeleri açtı: "Ölüm budur", diyor.

Onun hayata döndürdüğü çocuklar, büyüklerin korkularından arınıyorlar. Benny (5), evlerindeki yarısı dâlini çarpmıştı. Kendinden geçmişti. Beyin kanamasından şüphe edilen Benny'e çok itina ettiler.

Ninem Beni Yanına Aldı

Daha sonra Benny kesik kesik uyanıyordu. Aşağıya öbür yataklara gidiyordu. Devamlı saydım. Baba, onları devamlı saydım, devamlı, oh! Eğer ben dokuz çocuk olması lâzım. Ama o doktorlara dokuza kadar sayar.) Kız ben de aşağıda yatakta idim."

"Sonra ninem aydınlık bir şekilde geldi, biz uçtuk, uçtuk."

Neden Benny ninesinden söz etmişse de en sevgili insandı. Benny'nin anılarından zamanın çoğunu ninesiyle birlikte verirdi ve güzel hikâyeler anlatırdı. İsteddiği kadar kalabilirdi.

Benny gördüğü ışığı (herkes sediyordu) ninesiyle karıştırdı. Çocukluğundan onun içindeki sevgisini taşıyordu.

Prof. DR. Kenneth Ring, yazdığı kitapta "Ölüm Bama" ile yaptığı röportajda, bir araba kazasından sonra yaşadıklarını anlatıyor.

başkadır

Prof. Dr. Elisabeth Kübler-Ross'un bir tırtıldan kelebek ol-

demeyecek kadar küçük mü-

temiz açmamış çiçekler getir-

yor. Işıқта çiçekler açıyor. O
çocuk var. Anlattıkları şey-
taşbebekler gibi temiz şey-
havuza başüstü atlamış ve
bir halde hastaneye kaldırıl-
Herkes 36 saat komada ka-

eraberce Uçtuk

maştı: "Oh, baba, dün gece
baktım, bütün çocuklar uy-
sayabileceğimi söyle. De-
yakarıya uçuyorsam, daha
hep on kişiydiler. (Çocuk
ninesini saymamam lâzım. Ama

geldi. Ninem beni yanına

O Benny'nin sahip oldu-
çalışıyordu. Benny bu yüz-
geçiriyordu. Ona tatlılar
ninesinin yanına giderse,

çin klinik ölümden bah-
ışık ninesine olan büyük
geçirdi.

da dahil olduğu "Dö-
hemşiresi ile tanıştı. Hem-
ölüm denemesi atlatmış-

Düşen Heykeller

Rita Galluzzo
Çeviren: Mehmet ÖNCÜ

1970 Aralığı'nda bir gece, kendini iyi hissetmeyen kız kardeşim için endişeli bir hâlde yatmaya gittim. Akabinde iyileşebileceğini ümit ettim. Çünkü o, bir okul piyesindeki melek rolünü oynadığını zannediyordu. Ve onun sahnede oynamayı ne kadar çok istediğini farkettim.

Uzun süredir uykusuzdum. Bir rüya gördüm. Kilsede önden üçüncü sırada oturuyordum. Önümdeki heykellerin hepsini görebiliyordum. Daha sonra yan taraftan baktığımda, ara geçitte bütün çevresinde parlak ışıklı mumların yandığı bir tabut gördüm. Hatta göz kapakları kapalı bir hâldeydi. Tabutun içinde yatanın kız kardeşimin vücudu olduğunu farzederek ağlamaya başladım. Çok üzgün bir şekilde şiddetli bir öfkeyle heykellere doğru yürüdüm ve onları birer birer ellerimle aşağıya çektim. Ayaklarımın dibine yere düştüklerini gördüm. Tam o anda uyandım.

Üç hafta sonra Ivy, Sutter General Hastahanesine yattı. Doktorlar hastalığına Lösemi teşhisi koydu-

SPIRİT

AKTÜALİTE

lar. İki sene sonra 15. kez hastahaneye gelişinde bana, bu sefer eve dönememe endişesi içerisinde olduğunu söyledi. 8.7.1973'de, iki hafta hastahane kalmıştı. Yatağının yanına oturduğum. Elini tuttuğumda her tarafımda uyuşukluk ve soğukluk hissettim. Yataktan kalkıp pencerenin yanına gittim. Sanki içine soğuk bir rüzgar üfürülmüştü. O his üzerimden gittikten sonra tekrar Ivy'e dönüp ellerini tuttum. Fakat, aynı şey bir kez daha oldu. Uykuya daldığımda başında nöbet tutarken, zamanın kısaldığını anladım. Bir çok kez ölüme yaklaştı fakat, ben ona iyileşebileceği izlenimi veriyordum. Ama şimdi, elbette ki o kadar içten değildim. Ben de odaya giren Ivy'nin erkek kardeşi ve babası gibi panik içindeydim. Hemen döneceğimi söyleyip bekleme odasının yolunu tuttum. Şu veya bu nedenle hemşirelerin kaldığı bölüme gittim. Ve bir hemşire bana: Kız kardeşin yemek yiyor mu diye sordu. Ben de, ölmekte olan bir insan nasıl yemek yer diye cevapladım. Bekleme odasındaki arkadaşım Pat Webb'in yanındaki sandalye-

ÖLÜM BAMBAAŞKADIR

Baştarafı S. 25'de

Hemşire şunları anlatmıştır: "Geceleri çağırılmadan nerede bana daha çok ihtiyaç duyulduğunu açıkça hissederim. Hastalarımın birinin durumunun kötüye gittiğini hemen hissederim. İşimde bana kendi sezgilerimde yardım eder.

Ruhun ne zaman vücutta olduğunu, ne zaman vücutu terkettiğini biliyorum. Hastalarımın biri, bazen, hayatta kalırsa, daha sonra bana: Siz bana dün gülümseydiniz. Veya: Benim hanıma ne iyi davrandınız. Biliyor musunuz DR. Ring, yavaş

ölenlerin hepsinin gözleri kapalıdır. Onlar gerçekten göremezler, yalnız birden bire gelen ölüm gözleri kuvvetle açar..."

Ölümler görebilir mi? Dr. Ring "Böyle söylenemez" demektedir. "Klinik ölümler görebilirler. Bir adam caddede ölmüştü. Daha sonra tekrar canlandırıldığı zaman para çantasını çalan hırsız tarif etti."

Klinik Ölümler Tam İşitebilirler

Klinik ölümler de tam o-

larak işitebilirler. Ölmek üzere olan bir kadın, kocasının yan odada sevgilisi ile konuşmalarını işitti. Kurtarıldıktan sonra boşandı.

Bu Ölümünden dönen insanlarla, ölümden dönen insanlar hakkındaki röportajı. Haber verdiklerine göre, ÖLMEK uyanmaktır.

Onlar sevginin, barışın ve güzelliğin hâkim olduğu diyara çok ama çok kısa bir göz attılar.

(Kenneth Ring - MÜNİH)

DÜŞEN HEYKELLER

ye yığıldım. Ona, oraya tek-rar dönmeyeceğimi ve kız-kardeşimin ölmesini bekle-yeceğimi söyledim.

Gücüm tükenmişti. Daha önce asla onu desteklemeyi bırakmamıştım. Fakat, şimdi akibetini bildiğimden artık yüzyüze gelemezdim. Orada bir saatten fazla, bir an birisinin gelip de her şeyin yolunda olduğunu söylemesini bekledim. Aniden aynı soğukluğun bacaklarımın çevresinde olduğunu hissettim. Akabinde bütün vücudumu sardı. Arkadaşıma döndüm ve benimle kızkardeşimin odasına yürüyebilir misin diye sordum. Son anında sesimi duymak isteyebi-

Baştarafı S. 25'de

lirdi. Ivy'nin erkek kardeşi yanbaşındaki sandalyede oturuyor, babası ise pencerenin yanında ayakta duruyordu. Ellerini tuttum ve (Çocuklarım küçükken onlara her zaman söylediğim) bir şarkı söylemeye başladım. Hemen hemen, yanma his-sine benzer şiddetli bir sızı hissettim. (Elimde ve kollarımdan yukarıya doğru uzanan) Daha sonra odadan çıkacağı hissini uyandıracak şekilde eğilerek onu öptüm ve geri döneceğimi söyledim. O anda derin bir uykundaydı, buna rağmen her nasılsa beni duyabildiğini hissettim.

St. Philomenes kilisesi-

ne cenaze törenine gittiği-miz gün, bir teşrifatçı nezaketten oturacağımız yere kadar bize refakat etti. Sol tarafıma bir göz attım ve içinde kız kardeşimin yattığı tabutu gördüm.

Bütün çevresinde parlak ışıklı mumlar yanıyordu ve önden üçüncü sırada oturuyorduk. Tamamen iki bu-çuk sene önce gördüğüm rüyalarda cereyan eden mizansen olduğunu idrak ettim.

Heykellere baktım ve yıkılmaya başladılar, (Ellerimle değil fakat kalbimle) birer birer düştüklerini gördüm.

Sacramento CALİF.

Ruhçu Yaşam, Hayatı Anlama Çabalarıdır

Spirit yaşam nedir ? Nasıl olmalıdır?

Elbet bir takım spiritik bilgileri edinmek, spirit yaşam değildir.

Spirit bir insan, mutlaka anlamaya çalışarak yaşayan bir insandır. İç denetimini yapabilir: Attığı her adımın nasıl bir sonuç doğuracağını her zaman isabetle kestirememiş de olsa; hiç değilse adımını atmadan düşünmüş, sonuçlarını tahmine çalışmıştır. Başından sonuna kadar, düşünceleriyle adımlarını denkleştirmeye çabasıdır.

Spiritik rüştünü kanıtlama safhasındadır: Yolunu kendi seçer. Seçimini, eğri de olsa, doğru da olsa, mutlaka kendisi yapar. Kendi iç şeriatini, spiritik bilgileriyle saptayarak; yolunun seçimini kendisi yapar. Önce vicdanının sesini duyarak, iç denetimini de dış denetimini de yine kendisi yapar.

Ruhçuluğu yaşayan insan, yani gerçek spirit, **KENDİNİ BİLME** çabasıdır.

Yaratılan her şeyi, bütün varedilenleri, sevebilme yolundadır. Hoş görüşü geniştir: Kapsamında, yaratılan, varedilenlerin tümü vardır.

Bir daha ölmek için veya ölmek için nasıl davranılması gerektiğinin idraki içerisinde uyanmak üzeredir.

Doğal olanın dışında, bütün alışkanlıklarını yenme ve aşma cehtindedir.

Bütün meşakkatlere katlanmayı öğrenen, tahammül gücünü artırmak, sabır kudretini kazanmak olduğunu bilir.

Hayatın gayesinin öğretilmediği bir eğiti-

min, insanları, bunalımdan bunalıma iteceğini bilir.

Herkesin kendi ilâhına inandığını bilir. Bu da tek Tanrı inancıdır ama, kişinin kendine göredir... Bu kendine göre oluşu da bilir.

Hakiki olgunluğun, inanarak değil, her şeyi anlayarak kazanılacağını da bilir.

Ruhçuluğun zıddının maddecilik olmadığını; aksine maddeciliğin (materyalizmin), ruhun tekâmül aracı olarak çok iyi belirlenmesi gereğini ve bu maksatla ortaya konulmasının bir icap olduğunu bilir.

Filin, karanlıkta tarifinden kurtularak; bir bütünü, aydınlıkta görmek ve bunun için aydınlığa ulaşmak gerektiğini bilir.

Ve bütün bunlardaki başarı ve anlayışın, tebligat (bildiri) kapılarını açacağını ve tebligatın, önce vicdan sesinden başlayacağını bilir.

Ruhçu yaşamın nasıl olması gereğini öğretmeye çalıştık. Şimdi özet olarak belirttiğimiz hususların bazıları üzerinde duralım:

İnanmak Değil; Esas Olan Anlamaktır:

Bilmem, bir senaryoyu yaşadığımızın farkında mıyız? Bu farkında oluş, anlayışımızın gelişmesine bağlıdır.

Sadece inanmak, inanılan noktada kalamaktır. Ama inancımızı doğrulayan bilgiler edinip, deneyler yapıp, olayları inceleyip ve çevremizde olup bitenleri müşahade edip anlamaya çalışmak. inancımızı aşan bir haldir. (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Olayları anlamaya çalışmak demek, düşünme temrinleri yapmak demektir.

Düşünmesini öğrenmek demekse, analiz ve sentezde ustalaşmak demektir.

Gerçek anlamda düşünmesini bilen insan, evrenle kontakt (iltisak) kurar...

İç ve Dış Denetim Ne Kadar Kapsamlı Olursa; Kararla Sonuç Dengesi de O Kadar Başarılı Olur:

Olayları anlayarak değerlendirebilen insan; iç ve dış denetiminde de, anlama kudretinin şümülü oranında başarılı demektir. Yani, attığı her adımın başlangıcında aldığı kararla; adımlarının sonucu arasındaki uygunluk tam demektir.

Bu hal, hangi nedenlerin hangi sonuçları doğuracağını bilmektir. Dolayısıyla isabetli adımlar demektir...

Spiritik Rüş, Ruh ve Madde İlişisini Anlayabilme Çağdır:

Varlık, sayısını bilmediğimiz enkarnasyonlarıyla bir hayli başarılı bir yol almıştır. Bu enkarnasyonlarının sayısı değil, kalitesi önemlidir. Bu kalite onu, ruh ve madde ilişkilerini anlayabilecek doruk noktaya getirmiştir. Bu doruk nokta; maddeye, dolayısıyla otomatizmaya zebun yaşayışın başarıya dönüştüğü önemli bir seviyedir. Nihayet ulaşabildiği bu tepe noktasından ilerilere bakar: Aşılması icabeden nice doruk noktalar görür...

Ama artık yolun, hep yokuş olmadığını da bilir...

Ruhçu Yaşam, Ruh ve Madde İlişisini Anlamak; Bu İlişki İçerisindeki Asıl Kendini Tanımaktır:

Ruh ve madde ilişkisinin esasına nüfuz edebilmek, öbür uçtaki asıl kendini görmektir. Bu, kabaca robotun, kendine impulslar (uyarımlar) gönderenini anlayabilecek derecede şuurlanması gibidir...

Ruhçu yaşam, bir takım ruhçu ahlâk düsturları koyarak yaşamak anlamında anlaşılmalıdır. Aksine, bütün değer yargılarımızın denetiminden çıkıp; bizim için eğriyi-doğruyu en isabetli şekilde tayin ettirecek olan vicdan mekanizmasına bağlanabilmektir. Çünkü vicdan mekanizması, Tanrılık Bilgileri'nin, bize doğru uzantılarından oluşturulmuş bir mekanizmadır. Bütün mesele, bu mekanizma tesirlerini, en yüksek seviyede yakalayabilmektir...

Biliyoruz ki, yeryüzünde her şey -değerlerimiz de dahil- ızafidir...

İzafî olanın peşinde takılı kalmak mı esastır? Yoksa, ızafiliği oluşturan asıl sebebe ulaşmak mı esastır?

Her halde, bir Tanrılık Senaryosunu anlayabilecek seviyede yaşayan insan; inançlarının, değer yargılarının ötelere tırmanıp; vicdan mekanizmasının çok yakınlarında yaşamayı başarmış insandır. Bu insan için ızafiyet, realite basamaklarıdır ki, hiç duraklamadan, adım adım çıkmaktadır...

Hepimiz, bulunduğumuz seviyenin düşüklüğüne, yüksekliğine göre vicdan tesirleri alırız. Ve değerlendirmelerimiz de bu düşüklüğe, bu yüksekliğe göre olur...Muhakkak ki, aramızdaki farklar büyüktür...

Aramızdaki farkların, giderek küçülmeleri için, vicdan mekanizmasına çok yakın olmaya çalışmalıyız. Gerçek ruhçu yaşamın simgesi budur.

Vicdan mekanizmasına yakın olmaya çalışmak demek, yaşadığımız hayatın her anının, her zerresinin tarafımızdan anlaşılmaya çalışılması demektir.

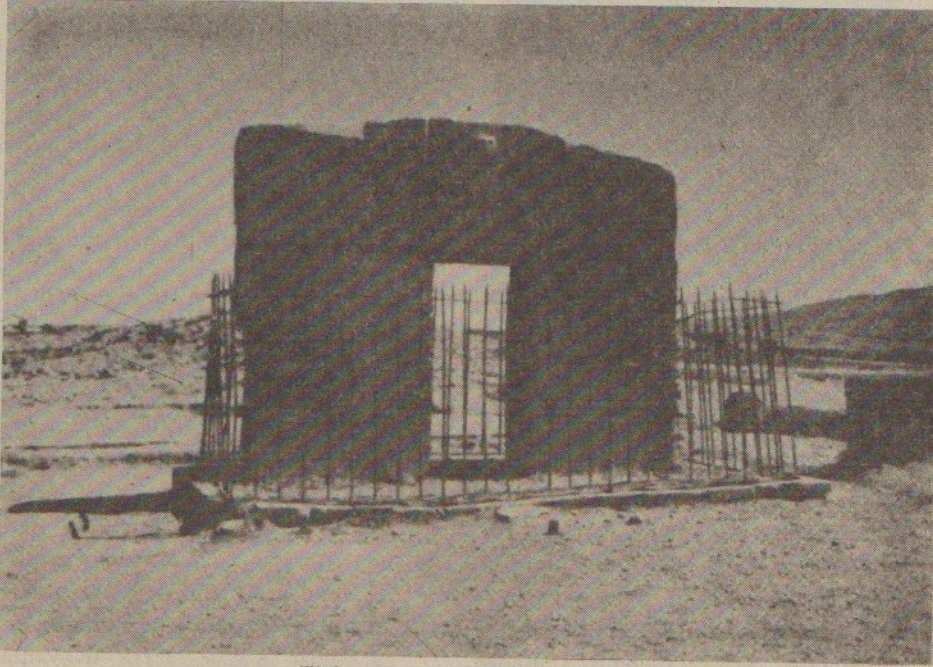
Böyle bir cehtin semeresi elbet büyük olacaktır. Çünkü kişi, okuyacak; okuduğunu anlamaya çalışacaktır.

Neleri okuyacaktır? Hayat Kitabı'nı elbet.

Hayat Kitabı, türlü şekillerde okunur: Kimi, bilebildiklerini yazmıştır... Bunlar, bu kitaplardan okunur... Doğa kendini olayma yazmıştır, deneyine yazmıştır, her şeyine yazmıştır. Olay Kitapları'ndan, Deney Kitapları'ndan, her şeyinden de Doğa okunur... Ama bu Doğa Alfabesi bilinmiyorsa; bu okuyus. o-

Devamı S. 38'de.

Çağlar Boyunca UÇANDAİRELER

Tiahuanaco'daki 'Güneş Kapısı :

Bolivya Altiplano'sunda, Titikaka Gölü'nün güneyinde bulunur. İnkalar'ın ifadelerine göre ilk olarak bu topraklara geldiklerinde Tiahuanaco harabeleriyle karşılaşmışlardı.

Kapılar ve Heykeller

● Selman Gerçeksever ●

Bolivya ve Peru arasında Meseta Platosu üzerinde, Titikaka Gölü'nün (Deniz yüzeyinden 13.000 Feet) 10 mil kadar uzağında dünyanın en esrarengiz şehirlerinden biri olan TIAHUANNACO bulunur. Ne kadar eski olduğunu ve kimler tarafından kurulmuş olduğunu kimseler söyleyemez.

Toprakların bilinen yerli halkı, istilacı İspanyollar'ın sorularını yanıtlarken, o yapıların oldum olası orada bulduklarını belirtmişlerdi. 1911'de Paris'te yapılan bir kongrede konunun önde gelen bilginlerinden Prof.

Posnansky Tiahuanaco için 13.000 yıl yaş biçmişti. Toplantıdaki meslekdaşları bu rakamı çok fazla bulmuşlardı, çünkü onların tahminleri 1000 ile 6000 yıl arasında değişiyordu. Adı geçen şehirde bulunan taşların üzerindeki gökyüzüyle ilgili yazıtlara dayanarak yaptığı hesaplara göre Amerikalı Rudolph Luller'in tahmini (en az 9300 olmak üzere) 14.600 yılına kadar çıkıyordu. 10-16 yıl kadar önce Etnolog Wendell Bennett'in ilginç keşfi konuyla ilgilenenleri tekrar heyecanlandırmıştı: Şehir duvarlarında ortaya çıkardığı iki heykel (ki bunlardan birisi 2.70 m, ötekisi bunun yaklaşık 3 misli kadardı) tıpatıp (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Avrupalı adamlara benziyordu ve sakallıydılar. Yörenin yerli efsânelerine göre bunlar Tiahuanaco'nun ilk kurucuları olan tanrıların heykelleriydi.

Bununla birlikte Tiahuanaco'da ortaya çıkarılan bulguların belkide en esrarlısı ve acı-ibi ünlü 'Güneş Kapısı'dır. Bu, 2.70 m. boyunda, 3.60 m. genişliğinde yekpare blok taştan çıkarılmış 10 ton ağırlığında bir sanat eserdir. Bu taşın ortasında asıl kapı vazifesini gören açıklığın boyutları 1.80 m. yükseklik 80 cm. dir. O açıklık binlerce yıl öncesinin imkansızlıkları içinde bu kadar muntazam olarak nasıl kesilip çıkarılabilmıştır? Dörtköşeli figür sıralarıyla oluşturulan lintolar tam üstte bulunan ve yine kayadan oyularak çıkarılmış bulunan 'tanrı başı heykelinin ve onun da üzerindeki 'Güneş Kapısı' yazısının iyice ortaya çıkmasını sağlamaktadırlar.

Güneş kapısının yapıldığı kayalar Titi-kaka Gölü'nün öteki kıyısında bulunmaktadır. Bazıları yüzlerce ton ağırlıkta gelen bu dev kayalar, gölün öte kıyısından buralara kadar nasıl getirilmiştir? Wendell Bennett tarafından taş tekerlek ve silindirler bulundu buralarda. Ama bilindiği kadarıyla o kadar eski tarihlerde Güney Amerika'da tekerlek bilinmiyordu. Hepsi bir kenara, 'Güneş Kapısı'nın yapılış amacı neydi?

Güneş Kapısı 142x147 Yardalık alanı kaplayan tapınak avlusunun içinde bulunmaktadır... Öteki binalardan tamamen yalıtılmış ve görünürde onlarla hiç bir bağlantısı farke-dilmemektedir. Fakat kuşkusuz olan bir husus var ki o da, hiç bir yapının giriş ya da çıkış kapısı olarak kullanılmamış olmasıydı. Dünyanın en eski zafer takı olduğunu düşünebilir miyiz?

Başka râhipler olmak üzere bu öneriye birçokları gülerdi çünkü kapıdaki açıklık sâ-dece bir tek insanın geçebileceği ebattadır. Eğer bu amaçla yapılmış olsaydı, bu çok mahâretli taş ustaları kapıyı herhalde daha geniş ve dinsel merasim amaçlarına daha elverişli bir biçim ve boyutta yaparlardı. Besbelli ki kapıyı

(bugün bize dar gibi görünen) tam bu ölçülerde istemişler. Niçin? Bu sorular belki şimdiye kadar pek çok kereler soruldu, ama üzerlerinde araştırma hemen hemen hiç yapılmadı, denilebilir. Belki de Tiahuanaco'nun büyük sırrı bu soruların yanıtlarında bulunmaktadır.

Konuya bir açıklık getirir ümidiyle resimlerle gelen tradisyon ve efsanelerin bazılardan birkaç satır aktaralım:

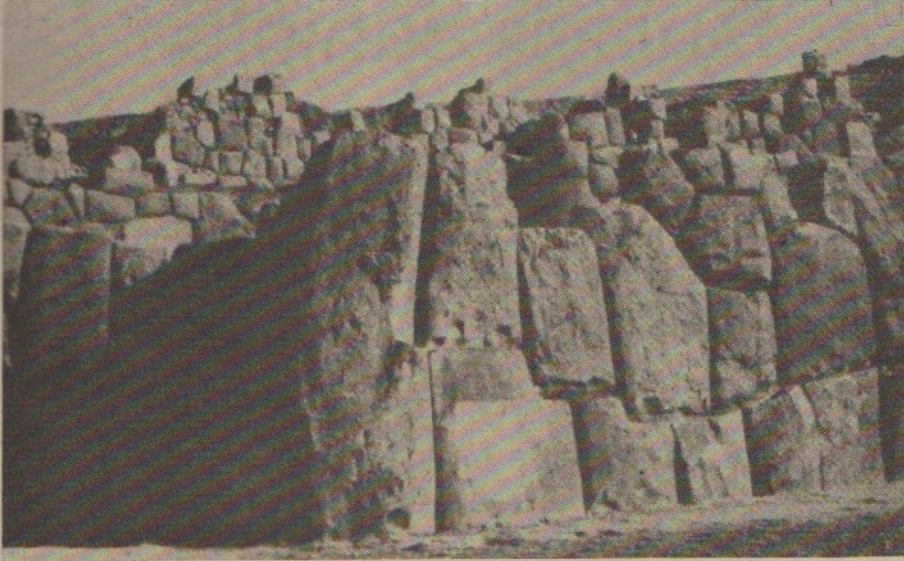
Çok uzak geçmişte Evrende

'Huiracocha' ya da 'Huitzilopochtli' isimli tanrılar bu yöreye indiler. Burada yeni bir ırk meydana getirdiler.

Tiahuanaco'nun tapınaklarını sonradan buralara inşa ettiler. Tiahuanaco'da güneş kapısı bulunur. Bunun gözle görülür bir amacı bilinmemektedir. Bir kapı olarak kullanılmış olabileceği hususu ikinci derecede önemi hâizdir. Süper yapıda oluşu daha önemlidir. Neresinden bakarsanız bakın, güneş kapısı binlerce yıl yaşlı. Hiç değilse, en azından Luxor ve Karnak yapıları kadar eskidir ki bunlar uzaklık olarak 'dünyanın bir ucunda' denecek kadar uzaktır. Dikkatli bir göz aradaki benzerlikleri görebilir ve doğal olarak "Acaba aynı mimar tarafından mı yapıldılar?" diye düşünülebilir.

Benzer özelliklerin yol olduğu kolay kolay söylenemez. Örneğin, Kapıların dar oluşu ve yanlarının hantal bir görünüşte bulunmaları. Kale türünde yapılmış eserler için bunun normal olduğunu düşünebiliriz ama bir tapınağın yada tapınak alanı içinde bulunan bir kapının bu şekilde yapılmış olacağı nasıl açıklanabilir? Müslüman ve hristiyan yapılarının taa uzaklardan dâvet edici kapılarının yanında yukarıda sözü edilen yapıların kapıları tamâmen ayrı bir görünüm arz etmektedir. Besbelli ki eski Mısır'm mimarları Tiahuanaco'daki yapıların mimarlarıyla sanki aynı yapı reçetelerini kullanmışlar.

Güneş kapısı ve piramitlerdeki kapıların dar oluşu ister istemez insana İncil (Matt.

Peru'da Sacsayhuaman Duvarları'nın bir kısmı:

Taşlardan bazılarının yükseklikleri 15-20 feet (4,5 - 5m. kadar) kadar yaklaşmaktadır. O kadar düzgün bir şekilde yanyana getirilmişlerdir ki iki taşın arasına bıçak sokmak mümkün değildir. Bazı arkeologların iddialarına göre bu duvarlar İnkalar tarafından inşa edilmiştir. Bu tür duvarların benzerlerine dünyanın başka yerlerinde de raslanmıştır. Llama ve insanlardan başka taşıma araçları bulunmayan o zamanki İnkalar'ın bu işi başarmış olmaları mucize sayılmaz mı? Yoksa çok ileri bir teknoloji düzeyinde bulunan dünyalı ya da dünya dışı başka birileri tarafından mı yapıldılar?

-14'de geçen 'dar kapı' ifâdesini hatırlatıyor. Doğru yolun dar kapıdan geçtiği meselesi... Tiahuanaco, Mısır, Matt İncili ve 'dar kapı' Araştırmamıza ışık tutacak paralellikler bunlar olabilir mi?

Aslında bu benzerlikler ve paralellikler zinciri tüm Pasifik boyunca Golgotha'ya kadar uzanıp gitmektedir: Yeni Gine'nin güney kıyılarında Kiwi Kabilesi yaşar. Bunların ulusal bir kahramanları var, tıpkı Almanların Siegfried, İsvicre'nin William Tell gibi. Bu kahramana kısaca 'Sido' denirmiş. Papuan kabilelerinden birine mensubolmasına rağmen 'sid' hecesini taşıyor olması garip değil mi? 'Sid' kökü Latince'deki 'sidus'dan gelir. Sidus'un anlamı yerine göre 'yıldız', 'takım yıldız',

'uzaysal obje' demektir.

Aslında Kiwai'lerin anlattıklarına göre Sido'nun gerçekten de uzayla ilgili bir durumu bulunmaktadır: "Sido'nu çok eski zamanlarda uzayda uygulamakla yükümlü bulunduğu bir görevi vardı... Göklerde radyan bir ışık içinde hareket ediyordu..."

Toltek tanrıları Teccuciztecatl ile Nanuhuatzin arasında da bir paralellik bulunmaktadır: Tanrılar ve yarı tanrılar (Dünyada işleri bittikten sonra bir 'çekirdek' içine girerler ve onunla göklere yükselirler. Kendi dillerinde 'Teotxecalli' olarak isimlendirilen bu çekirdek tanrıların ocağıdır. (Yararlanılan kaynak: JESUS CHRIST HEIR TO THE ASTRONAUTS, Gerhard R.Steinhauser)

Anlayış Sahipleri Tekrardoğuş Bilgisini

Tekrardoğuş Yasası, insanların *yeniden* öğrenmesi gereken, âlemimizle alâkalı büyük bir bilgidir. Genel tekâmül seviyesinin yükselmesine paralel olarak da bu bilgi, açık seçik ve kapsamlı olarak ortaya çıkmaktadır ve bu süreç olanca hızıyla devam edecektir.

"Doğmak ve ölmek kadar doğal bir yasa ise, ben neden bilmiyorum? Böyle apaçık bir gerçeği muhakkak herkes bilirdi..." şeklinde soru sorulabilir. Evet, Tekrardoğuş; mevsimlerin değişmesi, yağmurun yağması, çiçeklerin açması, doğmak ve ölmek gibi doğal ve gerçektir. Ne var ki, *bu yasa insanın anlayışı nispetinde kavranabilir* ve kabul edilir. Ama insan bilse de, bilmese de; kabul etse de, etmese de, bu yasa hükmünü icra eder. İnsan doğar, ölür; sonra gene doğar, gene ölür ve bu böylele Dünya Okulu'nun icaplarına bağlı olarak belli bir noktaya kadar sürer.

Tekrardoğuş Yasasını anlayabilmek için bazı ön bilgilere ihtiyaç vardır. Her şeyden önce şu prensip zihinlerde iyice yer etmelidir: *İnsan sadece bedenden, maddî bir yapıdan, bir cesetten ibaret değildir. Aslında insan, bedenleri araç olarak kullanan ölümsüz bir ruh varlığıdır.* İşte bu hususu, insanlar kolay kolay kavrayamıyorlar ve anlayış bakımından bir adım öteye gidemiyorlar.

Şuurlu, iradeli ve müessiriyet sahibi ruh, mükemmel bir yaratılışa sahiptir. Ama, madde âlemini tanıması icabeder; onda bu kudret vardır. İşte bu noktadan itibaren ruh, İlahî İrade

Yasalarına uyarak, madde kâinatında büyük bir yolculuğa çıkmıştır. Maddeyi tanıyacak, bilgi ve görgüsünü artıracak, maddeyi de geliştirecektir. İşte bu faaliyete biz *tekâmül* diyoruz.

Şimdi; ölümsüz olduğunu belirttiğimiz ruh varlığının uçsuz bucaksız; bildiğimiz, bilmediğimiz, algıladığımız, algılayamadığımız madde kâinatının tanınması bir ömre sığacak iş midir? Ya dünyayı göremeden, daha bebekken ölen varlıklara ne demeli?

Varlık tekâmül eder. Bu bir yasadır. Ve tekrardoğuş, tekâmülün gerçekleşmesini sağlayan bir sürectir, bir işlemdir. Yani varlık, tekâmül ederken, birçok metotlardan biri olarak tekrardoğuş işlemini uygular. Tekrardoğuş, tekâmül seyri içerisinde kullanılan bir tekniktir, bir vasıttır.

İşte bu temel kavramlar insanlar tarafından bilinmediği için, tekrardoğuş yasası da, buna bağlı olarak herkes tarafından anlaşılıyor.

Kaldı ki, herkes bilmiyor diye, siz duymadınız diye; "o bilgi doğru değildir" ya da "öyle şey olmaz" diyemezsiniz. Bu hiç de mahtıklı olmaz. Sağduyulu, akli başında bir insan; bildiklerinin, bilmediklerinin yanında bir hiç olduğunu bilir ve de her yeni duyduğu şey karşısında ihtiyatlı davranır ve araştırmaya girişir. Bilginin seviyesi yükseldikçe, enerjisi arttıkça, onu bilen insanların sayısı da azalır. Bu da bir yasadır.

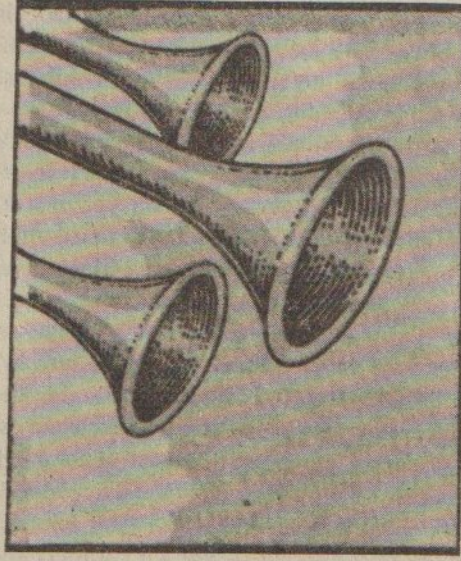
TEKRARDOĞUŞ İNSANLIK KADAR ESKİDİR

Tekrardoğuş konusunu araştıran herhangi bir insan, çok geçmeden bu yasanın ortaya yeni çıkmadığını anlayabilir, çünkü insanlık kadar eskidir. Bilebildiğimiz insanlık tarihi içerisinde hen insan topluluğu, her devirde: bazıları tamamen, bazıları kısmen, bazıları da hatalı olarak tekrardoğuş yasasını biliyorlardı. Bunlar dökümanlarıyla mevcuttur. Dünyanın dört bir tarafında her devirde, hem de birbirleriyle ilişkileri bile olmayan insanların, tekrardoğuş yasasının inceliklerini bilmelerini nasıl açıklarsınız? Tesadüf dersiniz, bu açıkça tevil etmek olur. Kutsal kitaplar da tekrardoğuşla ilgili sembolik ifadelerle doludur. Ama bencil, kibirli ve bilgisiz insan, kendisini evrenin merkezi sandığı müddetçe, kendisini bedenî zannettiği müddetçe, İlahî bir Mekanizmanın görüp gözeticiliği altında olduğunu farketmediği müddetçe, Yukarıya da bilgiyi sarıp sarmalayıp, sembolik olarak vermiştir. Ama anlatılanlar bilgiyi bu hâliyle de anlamışlardır.

Şimdi ise, Ruhsal Tebligat vasıtasıyla tekrardoğuş bilgisi, örtüsüz olarak verilmektedir. Demek ki, insanlık artık olgunlaşıyor; bazı gerçekleri öğrenme zamanı geldi.

GEÇMİŞ HAYATLAR NEDEN HATIRLANMIYOR

Tekrardoğuş konusunda akla takılan bir diğer husus, geçmiş hayatların hatırlanmaması meselesidir. Bir hayat içerisinde yaşadığı ıstıraplı, ağır olayları dahi kaldırmakta güçlük çeken, hatırladıkça üzülen, korkan, utanç duyan bizim gibi cılız Dünya insanı, bir değil, birçok hayatın yükünü çekebilir mi dersiniz? Bu vicdan azaplarına, utanç ve korkulara tahammül edebilir mi acaba? Hayır. İnsan bu yükü kaldıramazdı. Çünkü insan henüz geçmiş hayatlarını bilebilecek bir liyakatta değildir. Henüz duyguları gelişmemiş, anlayışı yükselmemiştir. Yukarısının büyük bir lütfu olarak, büyük

Tekrardirilişin Sembolü

bir korunma ve şefkatle, unutmaya gibi bir süreç tâbi tutuluruz. Ama Dünya Okulunu bitirme arifesindeki bazı insanlar, geçmiş yaşamlarını bilirler ve bundan söz etmezler bile. Bunun dışında olmak üzere, başkalarına bilgi verin, dikkatleri çekilsin diye de geçmiş hayatlarını hatırlayan ve hatta *kanıtlayan* birçok insan vardır. Hem de Dünya'nın dört bir yanında....

Önce "unutmaya" kelimesinin anlamı üzerinde duralım. Unutmaya, hafızada mevcut bir bilginin silinmiş olması demektir. Bu silinme olayı, geçici veya daimi olabilir. Geçici unutmalar normal yaşantımızın bir gereğidir. Aksi takdirde, ele alınan bir konuyu normal bir şekilde düşünemez ve muhakeme edemezdik. Yani, o konu üzerinde dikkatimizi toplayarak, onunla alâkalı bilgileri bir araya getirip bir sonuca varamazdık. Eğer bu esnada konu ile ilgili olmayan rastgele her bilgi şuurlu sahasında belirirse, düşünce ve muhakemenin düzen ve güvenilirliği ortadan kalkardı. Bu nedenle geçici unutmalar gereklidir. Benzer şekilde geçmiş hayatlarda elde edilmiş bilgiler de, şu andaki hayatımızda yeni ödevlerimizi yaparken

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

konsantrasyonumuzun bozulmaması için bir "unutma" sürecine tâbi tutuluruz. Dikkat ediniz, "unutma" diyoruz. O bilgiler kaybolmuş, yokolmuş değildir; ama o hayatın icaplarının yerine getirilebilmesi için, üzeri geçici olarak örtülmüştür. Zaten fizik tesirler vasıtasıyla, gene fizik bir yapı olan beynimizde yer eden izlerin bile uzun süre saklı kaldığını, bazılarının hiç unutulmadığını bilirken, ruha işlenmiş tesirlerin yok olması düşünülemez.

Uyku hâli, çocukluk, delilik gibi hayatın şuuruz geçen hâlleri de tekrardoğuşa aykırı değildir. Ruh ihtiyacına göre edindiği bedende, insan anlayışına ister uygun düşsün, ister düşmesin, en uygun tecrübeyi yapar; görgü ve bilgisini alır. Araçlar hiç önemli değildir; önemli olan, o aracı kullanan ruhun tekâmül seviyesi ve ihtiyacıdır. Acemi bir şoförün eline son model bir arabayı değil, daha basit, daha ucuz bir arabayı vermek, onunla tecrübe kazanmasını sağlamak makûl değil midir? Uyku sırasında ruhun atıl kaldığı, hiçbir tecrübe yapmadığı da doğru değildir. Tam tersine, uyku sırasında bazı ruhsal melekeler daha güçlü olarak ortaya çıkar.

İlk bakışta tekrardoğuş fikrine uygun görünmeyen olaylardan biri de, veraset yoluyla geçen niteliklerin görünümüdür. Çünkü veraset genetik bir olay olarak ele alınır. Denir ki, bu insanın şu özellikleri ona ailesinden geçmiştir; aynı özellikler o sülâlenin şu ferdinde de vardır. Yani demek istiyorlar ki, varlık her türlü özelliğini ana - babasından almıştır. Onun kendine has farklı özellikleri yoktur. Fakat bu doğru değildir. Ruh, ihtiyacına en uygun aileyi, tatbikatlarına en elverişli biyolojik yapıyı seçer. Onun, o aileden genetik olarak intikal edecek özellikler içerisinde yaşamaya ihtiyacı vardır. Çölde susayan insanların bir vahadaki serin bir suyun başında toplanmalarına benzer bu. Farklı insanlar bir amaç, bir ihtiyaç için suyun başında toplanmışlardır. Ama bu durum, yani belli ihtiyaçlarını gidermek için geçici bir süre biraraya gelmeleri, ortaklaşa bir iş yapmaları, onların şahsiyetle-

rindeki özgürlüğü ve amaçlarındaki şahsî kıymetleri bozmaz.

TERARDOĞUŞU DESTEKLEYEN HÂLLER

Tekrardoğuş fikrini güçlendirecek mahiyette bazı olayların incelenmeye değmeyecek kadar basit olduğunu düşünenler olabilir. Oysa evrende basit, âdi ve değersiz hiçbir şey yoktur. Herşey incelenmeli, sebeplere inilmeli, araştırılmalıdır.

● *Antipati ve sempati* meselesini ele alalım. İlk defa gördüğümüz bir insana karşı duyduğumuz yakınlık veya sevimsizlik duyguları, acaba daima bir tek hayatın icapları ile açıklanabilir mi? İlk bakışta denebilir ki, sempatiyi doğuran sebeplerden biri duygu, düşünce ve eğilimler arasındaki benzerliklerdir. İyi araştırılırsa görülür ki, birbirine sempatisi olan iki şahıs arasındaki benzerlik veya birbirine antipatik gelen iki şahıs arasındaki aykırılık, bu hislerin sebebi ile değil, bu hisleri oluşturan ortak başka bir sebebin neticesidir. Bir örnek verelim: İki şahıs akraba olmadıkları hâlde aynı evde büyüyorlar ve 7 yaşına kadar acı - tatlı birçok günleri beraber yaşıyorlar. Aynı şartlar altında yaşayan, aynı duygu ve ve düşüncelerle hareket eden bu iki varlık, hiç şüphesiz birbirlerine yaklaşmışlar ve sempati duymuşlardır. Diyelim ki, bu iki insan bazı icaplar yüzünden ayrıldı ve her biri keşdi yolunda yeni hadiseler içinde yuvarlanıp birbirlerini unuttular. Artık huylar, fizikî görünüşler, duygu ve düşünceler değişmiştir. Diyelim ki, bunlar yabancı bir ülkede karşı karşıya geldiler. Birbirlerini tanımamakla beraber, aralarında bir sempati oluştu. -Acaba bu duygu nereden kaynaklanıyor? Buradaki sempatinin asıl sebebi, bazı ruhî hâllerin benzemesi midir, yoksa daha önce ortaklaşa geçirdikleri bir hayatın icapları mıdır? Hiç şüphesiz ikincisi.

Ruh hayatının sonu yoktur. Hayat maddede değil, ruhtadır. Bundan dolayı, olayların canlı izlenimleri dünya maddelerinde değil, ru-

hî unsurlarda saklıdır. Maddeler değişir, tanınmaz olur, fakat o maddeler yoluyla ruhta yerleşmiş olan izlenimler, orada ebedileşir ve şahsiyetin gelişmesine imkân verir. Antipati ve sempati olayı, ruhların geçmiş tekrardoğuşlarının kendilerinde bıraktığı izlenimler yoluyla açıklanabilir.

● *Harika çocuklar* meselesi de tekrardoğuş olayı ile açıklanabilir. Aslında bir sınıfın öğrencileri arasında bile aynı seviyede iki öğrenci bulmak zordur. Aynı aile içerisinde de çok farklı yetenekte çocuklar olabilir. Biliyoruz ki, sönük bir aileden dâhi çocuklar, harika çocuklar çıkabiliyor. İstidatların ortaya çıkmasında verasetin ve terbiyenin önemli bir rol oynadığını biliyoruz. Fakat, aşağıdaki örneklerle ne dersiniz? Mozart, üç yaşında piyano çalmaya başlamış, dört yaşında yüzlerce kişinin önünde konserler vermeye başlamıştır. Henri de Henneke doğumunun ilk haftalarında konuşmuştur. İki yaşına geldiğinde ise, üç lisan biliyordu. William Hamilton 13 yaşına girdiği zaman 12 dil biliyordu. Ressam Van de Kefkhore, 11 yaşında öldüğünde 350 tablo bırakmıştı.

Bütün bu olayları geçmiş yaşamlardaki büyük birikimlerin tezahürü olarak açıklayabiliriz.

GEÇMİŞ YAŞAMLARIN BAZI ANİMİK TEZAHÜRLERİ

Yaşam boyunca gösterdiğimiz bütün davranışların sadece o yaşama ait izlenimlerden kaynaklandığını söyleyemeyiz. Bu kısmen doğru olabilir, ama büyük bir yüzdeyle davranışlarımızı etkileyen derin sebepler geçmiş yaşamlarda aranmalıdır. Bütün arzularımızın kaynağı bu yaşamımız değildir. Regresyon çalışmaları bu gerçeği artık tartışılmayacak şekilde ortaya koymuştur.

● *Fobiler*, bazı şeyler ve olaylar karşısında duyulan ve görünürde hiçbir sebebe dayanmayan içten gelen korkulardır. Çoğu kez bu fobilere sebep olan olay aktüel yaşamdan

kaynaklanmaz. Geçmiş hayatların birinde yaşanan ağır, sarsıcı bir olay, varlıkta, daha sonra fobiler tarzında ortaya çıkar. Hiç deniz görmediği hâlde denizden, deniz sözcüğünden, denizle alâkalı bir olaydan müthiş bir şekilde korkan insanlar vardır. Tek hayat anlayışındaki bir psikiyatrist istediği kadar uğraşsın, o kimseyi ipnotize ederek çocukluğuna kadar da indirsın, denizle alâkalı travmatik bir olayla karşılaşmayacaktır. Ama geçmiş yaşamları incelediğinde muhakkak bir deniz faciası, bir boğulma hadisesiyle karşılaşacaktır. Ve bu hadiseyi unutmaması, ya da süjenin onu makul olarak kabullenmesini sağlayacak telkinler verirseniz, o kimsenin fobisinden kurtulduğunu da görebilirsiniz.

● *Dejavü*, psikolojiye göre bir algı yolu ile önceden duymuş olduğumuz bir duyguyu tekrar duymaktır. Ruhçuluk açısından ise, bir kimsenin değişik bir mekân ve ruh hâli içine girerken, hem şimdiki, hem de geçmiş zamanı bir arada yaşayarak gösterdiği ruh hâlleri anlamına gelir. Örneğin, geçmiş bir hayatta yaşanmış bir yerin, bu yaşamda görülür görülmez çok kuvvetli olarak hatırlanması, ayrıntılı olarak tarif edilmesi, ayrıca o devrin ruhsal hâline dönülmesi tarzında ortaya çıkar. Dolayısıyla tekrardoğuş için çok kuvvetli bir kanıt oluşturur. Sayısı bilinemeyecek kadar çok dejavü örneği vardır.

● *Hatırlamalar* konusu ise, en açık delillerden biridir. Küçük bir çocuk kalkıp anne - babasına diyor ki: "Siz benim annem babam değilsiniz. Benim gerçek ailem şurada yaşıyor. İsmim de sizin koyduğunuz isim değil!" Araştırmalar, bakarlar ki, çocuğun hemen bütün söyledikleri doğrudur. Daha önce hiç görmediği yerleri, insanları en ince ayrıntısına kadar tarif eder. Sır mahiyetindeki şeyleri bilir. Ve bu örnekler de sayılmayacak kadar çoktur.

TEKRARDOĞUŞ BİLGİSİ
OLMADAN
CEVAPLANAMAYAN SORULAR
(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

a) Daha anararhmindeyken, doğarken, ya da henüz bir bebekten ölenlerin bu biricik, hatta henüz başlamamış sayılacak kadar kısa hayatlarının maksadı ve hikmeti nedir? Bunların ölümden sonraki ebedi hayatları hangi fiillerine, hangi ölçülere göre tespit edilecektir? Ortalama uzunlukta bir ömür sürüp de ölenlerin durumlarına göre farkı ne olacaktır? Ve neden böyledir?

Aklımızın erebileceği, araştırmaların ı-şık tutabileceği bazı gerçekleri "hikmetinden sual olunmaz" tarzında bir kaçışla ört-bas etmek ve görmezlikten gelmek, insanın tembelliğinden ve zihni katılığından ileri gelmektedir.

b) Neden yeryüzüne dağılmış insanlar, büyük ve çeşitli farklar gösteren ortam ve ülkelerde dünyaya gelmişler ve oralarda geçerli, çeşitli hayat şartlarına tâbi tutulmuşlardır? Bir yamyamın sürdüğü hayatla, medenî bir insanın hayatını bir tutabilir miyiz? Gerek yamyamın, gerekse medenî insanın hayatlarındaki davranışlarının, ölümden sonra, sürdükları hayat şartlarına ve ortamlarına göre gözönüne alınıp tartılacağı kabul etsek bile, Dünyada, birinin tâbi tutulduğu mahrumiyet ve diğerine sağlanmış muazzam imkânlar, birine haksızlık, diğerine iltimaz mahiyetinde kalmakta devam etmeyecek midir? İnsanların, böyle çeşitli hayat şartlarına tâbi tutulmalarının sebebi nedir? Öldükten sonra yamyam: "Ey Allah'ım!..Anamdan, babamdan ve çevremden gördüğüm, öğrendiğim hayat şartlarını tatbik ettiysem bu bir kusur mudur? Beni niye okulu, üniversitesi olan bir ülkede dünyaya getirmedin? Eğer öyle yapsa idin, belki ben de bu şekilde huzuruna çıkmazdım..." demesi mantıklı olmaz mı?

c) Ayrıca, bilerek ya da bilmeyerek, hatâ ve eksiklikleriyle yaşamakta olan insan davranışlarındaki geriliği nasıl yorumlayacağız? Ya da hemen hemen aynı şartlarda yetişen iki insan arasındaki farklılığı, yahut da daha az yeterli koşullarda olup da, çok iyi koşullarda yetişen birine göre, daha olgun ve bilgece dav-

ranan insanların durumunu nasıl açıklayacağız?

Mikrokozmosdan makrokozmosa kadar bütün âlemi mükemmel yaratan ve idare eden Güç, insanı eksik yaratmakla âcizlik mi göstermiştir? Onu pekâlâ mükemmel yaratabilirdi. Çünkü bu, Tanrı için hiçbir şeydir. Öyleyse yarattıklarının eksikliği ile tatmin olan; günah işlerse cehenneme atmakla korkutan, sevap işlerse cenneti ile ödüllendiren, kaprisli bir Tanrı ile mi karşı karşıyayız? Hiç şüphesiz, hayır.

Öyleyse, bütün bu soruları yanıtlayacak, zihindeki karmaşıklığı giderecek ve insanı rahatlatacak bir bilgiye ihtiyaç vardır. Bu bilgi, evrensel nitelikte olan tekâmül yasası ve buna bağlı tekrardoğuş sürecidir. Tekâmül eden varlık, ihtiyacına göre doğacak, ölecek, doğacak ve gene ölecektir. Bu, çok büyük, İlahî bir Adalet'in delilidir. İlahî Yasalarda kayırma, tesadüf ve hata yoktur. Çünkü onlar, Yaradan'ın İlahî Murad'ını tatbikle görevli, Ruhsal İdare Mekanizması'nın kontrolindedir.

TEKRARDOĞUŞ'UN ETİKLE (AHLÂKLA) İLİŞKİSİ

İnsanın, "hayatın anlamı nedir, ben neyim?" sorusunu kendi kendine soracağı bir zaman vardır. Böyle bir araştırmaya girişen kişi; muhakkak tekrardoğuş gerçeği ile karşı karşıya gelecektir. Bu bilgidir ki, çağımızın maddeci anlayışına göre, şartlanmış insanın görüş açısını genişletecektir. Ama her şeyden önce, kişinin içinde bulunduğu toplumun empozisyonlarının, telkinlerinin, rahatlatıcı ve atâlete düşürücü şartlandırmalarının onda bir doygunluk yaratması gerekir. Yani, insan öyle bir noktaya gelebilir ki, içinde bulunduğu sistemin realitesi, bilgi, kalite ve seviyesi onu tatmin etmemeye başlar. Çünkü, madde temeline dayanan, maddeyi ruhla beraber ele almayan bir sistem, gerçek insanı, içsel insanı, insanın ruhî yönünü açıklayamaz ve insanı tatmin edemez.

Oysa bütün evreni saran İlahî bir tesir akışı, bir bilgi akışı içindeyiz ve bu bilgi akışının bizde meydana getirdiği uyandırıcı etkiler vardır. Maksatlı cabalar sonucu elde ettiğimiz liyakatimize göre aldığımız bu suurlandırıcı, kişiye realite atlatıcı tesirlerle, hâli hazırda sahip olduğumuz tekâmül araçlarının ya da bilgimizin daha kapsamlı olanını ararız.

Bu noktadan itibaren, karşımıza birçok ipuçları çıkmaya başlar. Kendimizin dışında dönen muazzam bir sistemin varlığını hissetmeye başlarız. Bazı yasaların varlığını görürüz. Tekâmül ve onun bir süreci olan tekrardoğuş bilgisi ile karşılaşırız. Sonunda görürüz ki, bu yasaları gerçekten bilebilmek için, insanın elde ettiği bilgileri yaşamında uygulayarak, sürekli çaba harcayarak *kendisini bilmesi* gerekmektedir.

Gerçek yaşam tatbikatlarına girmeden önce sağlam temellere oturmuş kavramlara sahip olmamız gerekir. Öyle ki, zihnimizde yer etmiş, yıllarca şartlanarak taşlaşmış, esnekliğini yitirmiş bazı kavramlarımızı, ya tamamen atmak, ya da tadil etmek mecburiyetindeyiz. Hiç şüphesiz, her konuda olduğu gibi, burada da tedricî yasası gereği, sabırla, yavaş yavaş dengemizi alt-üst etmeden tatbikat yapmak şarttır.

Tekâmül etmek demek, sahip olduğumuz kavramların tekâmül etmesi demektir. Yani iş, önce zihni seviyede ele alınmalı ve kavramlarımızı çeşitli yönleriyle irdeleyerek, onlara berraklık kazandırmalıyız.

Tekrardoğuş olgusu da, pratik yönü ve yararları ile beraber, etik yönü ile zihinlerde yerleşmelidir. Tekrardoğuşun ahlâkı yönü, insanın kendi içinde uyum kurmasına yardımcı olacak niteliktedir. Dolayısıyla uyumlu insanlardan oluşan uyumlu toplumların meydana gelmesinde tekrardoğuş bilgisi önemli bir rol oynayacaktır.

İLAHÎ ADALET VARDIR

Olayları bilgisizce değerlendiren bir in-

san, mükemmelen işleyen evren düzeninde adaletsizlik olduğunu iddia edecektir. Tek yönlü maddeci görüşün şartlandırması altındaki insan, zâten başka türlü bir sonuca varamaz.

Yeryüzü bir çeşitlilik yeridir. Her şey, herkes farklı farklıdır. Ve her an değişmektedir: Bazı insan fakir, bazıları zengindir; bazı insan güzel, bazıları çirkindir; bazı insan sağlıklı, bazıları hastalıklı ve güçsüzdür...

İnsan düşünen, yani mukayese edebilen bir varlıktır. Devamlı olarak bir şeyle diğerini karşılaştırarak sonuçlar çıkarır. Özellikle çağımızın insanı makine olduğu için, nefsanî insanın mukayeselerinde, mihenk taşı, dairenin merkezi, referans miktarı kendi egosudur. Bu nedenle devamlı olarak, "O neden güzel de ben çirkinim?", "O neden zengin de ben fakirim?", "O neden güçlü, kuvvetli de, ben çelimsiz ve hastalıklıyım?" şeklindeki soruları sorar ve tekâmül gibi, tekrardoğuş gibi konularda bilgisi olmadığı için, şaşkınlık ve ümitsizlik içinde kalır, hatta isyan eder. Bu yüzden o, aradığı mutluluğu hiçbir zaman bulamaz. Durmadan şikâyet eder; insanı suçlar, toplumu suçlar, dahası Allah'ı suçlar. Bu bilgisiz insan kendine göre haklıdır. Öyle ya, başkaları ile aynı, hatta daha fazla çaba sarfettiği hâlde, çoğu kez başarısızlığa uğrayabilmektedir. Bazı insanlar aileden gelen zenginlikle refah içinde yaşarken, kendisinin iki yakası bir türlü biraraya gelmemektedir. Başkalarının yüzünden sihat fışkırırken, kendisi doğuştan sakattır. Bilgisiz olan bu insan düşünebildiğine göre, içinde bulunduğu zor durumun nedenlerini irdeleyecektir.

Oysa, insanın içinde bulunduğu her türlü şart, kendi ihtiyacından dolayı kendisinden kaynaklanmıştır. Her şey büyük bir özenle hazırlanmıştır. İnsan, hak etmediği şeylerle asla karşılaşmaz, bu evren düzenine aykırıdır. Bütün varlıklar İlahî İrade Yasaları kapsamındadır ve bu yasaların adaletinden şüphe edilemez.

Bu yaşamımızı zor şartlar altında sürdürüyor olabilirsiniz. Geçim zorluğu, hastalık ve (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

türlü sıkıntılar, peşinizi bırakmıyor olabilir. Ama, nasıl bilebilirsiniz ki, önceki yaşamınızda refah içinde, sağlıklı bir hayat sürmediniz, ya da gelecek yaşamınızda rahat bir hayatınız olmayacak... Bilemezsiniz. Kaldı ki, para gibi, sağlık gibi, güzellik-çirkinlik gibi maddî değerler insana göredir, izafidir, geçicidir. Bütün bunların varlığı ya da yokluğu, azlığı ya da çokluğu, tamamen insanın tekâmülüne hizmet için birer araçtır. Bunlar insan terbiyesi için gerekli oyuncaklardan başka bir şey değildir. Bu tekâmül araçları ile insanın tekâmül seviyesi arasında bir ilişki yoktur. İnsan, bu araçları iyi kullanabildiği, kendini geliştirebildiği ölçüde, tekâmülde hız kazanır. O değerlere sahip olanlar kayırlmış, sahip olmayanlar ise, aşağılanmış değildir. Bu dünya nimetlerinin dağılımı, İlahî İrade Yasaları gereği, şaşmaz bir adalet üzeredir.

Çeşitli hayatlar boyunca, varlığın gelişimine hizmet etmek üzere bu maddî nimetlere değişik ölçülerde sahip olunur ve çeşitli olaylar yaşanır.

Varlıklara eşit şekilde, tekâmül etme fırsatı verilmiştir. Bu fırsat üzere, varlıklar tekrar tekrar doğarak kendilerini geliştirirler. Bundan daha büyük adalet olur mu? Bu bakımdan

bir eşitsizlik ve adaletsizlik düşünülmemelidir. İnsan bedenindeki dar şuurlumuzla, zaman ve mekânın üzerinde faaliyette bulunan ve İlahî Murad'a hizmet eden varlıkların düzenlerinde ki adaletten şüphe etmek, bilgisizliğin ta kendisidir.

Görülüyor ki, tekrardoğuş bilgisi insanlara çok büyük ahlâki bir sonuç vermektedir: İlahî Adalet vardır... Öyleyse, hiçbir şeyden şikâyete hakkımız yoktur. Hakkımız ne ise, o, önümüze konmuştur. Onunla yetinip, o sınırlar içinde bize verilmiş olan araçlardan maksimum yararı sağlamaya çalışmalıyız. Bu, ataletle düşme, şeklinde düşünülmemelidir. Hiç şüphesiz, maddî ve manevî kazançlarımızı genişletme çabası içinde olmaktan, hiçbir zaman geri kalmayacağız. Yeter ki, elimizdekilerin ve elde etmek istediklerimizin, sadece birer tekâmül aracı olduğunu bilelim. Çünkü, maddî kazançların hepsi geçicidir. Eğer onları hayır üzere kullanmıyorsak, bizim için sadece, taşınması gittikçe zorlaşan yük olurlar. Ama, eğer maddî değerleri egomuzu tatmin için toplamıyorsak, onlar çoğaldıkça bizi hafifleten bir nitelik kazanırlar. Varlığı ya da yokluğu bizi etkilemez. Bundan büyük içsel tatmin, gönül genişliği olabilir mi?

RUHÇU YAŞAM, HAYATI ANLAMA ÇABALARIDIR Baştarafı S. 28'de

kuyuş değildir...Çünkü yapay kitaplardan doğul kitaplara öyle kolay geçilemez ki!..

Elin, yeryüzünün toprak seviyesinden yukarılara uzatılması başkadır...

Elin, yeryüzünün çıkılması mümkün en yüksek noktastan yukarılara uzatılması başkadır...

Bu iki ayrı ele verilenler, her halde eşit değildir...

Evrin konusunda bencil olup, en yüksek

noktalara ulaşmak ve en büyük hak edişlerin nasipkârı olmak gereklidir. Bunun için de, çevremizde olup bitenlerin anlayışını elde etmek ve anlayabildiğimiz kadar yukarılardan beslenmek zorundayız. Vicdan mekanizmasının net sesi, başka türlü bize ulaşmaz.

TEKLİK, BİRLİK, realiteleri aşabilmenin ötelindedir. Realitelerse, anlamadan aşılmaz ki!..

Röportaj

Bıçaksız Ameliyatlara

Röportaj: Ahmet HIZVEREN

Bu konuşmamızı ülkemizin ünlü fotoğraf sanatçılarından Sayın Ara Güler ile yaptık.

Filipinler'de yapılan ve kendisinin yakından izlediği bıçaksız ameliyatlara üzerine izlenimlerini aldık. Kendisi bizi, çeşitli görüntülerle süslenmiş çalışma stüdyosunda kabul etti. Konuşma ve hareketlerinde çok rahat olan sayın Güler uzun yıllar gazetecilik yapmıştır.

Sayın Güler fizik olarak uzun boylu, iri yapılı ve hareketli görünümlü. Konuşmaları sade, açık ve esprili.

"Fotoğrafçılığın tarihçilik görevi vardır" diyen Güler'in, Filipinler'de gözlemlediği, film ve diyalarla tesbit ettiği "bıçaksız ameliyatlara" adlı fotoğraflara bu açıdan bakılabilir.

Kendisinin de daha önceleri inanmadığını söylediği bu tür ameliyatlara, tıp konusunda bilgisi olmayan kişiler yapmaktadır.

En ağır ameliyatlara süresinin bile dakika ifadesi ile tarif edilebildiğini vurgulayan sayın Güler'in bize gösterdiği diyalarda hastaların, sanki iğne olacaktı gibi kuyrukta bekledikleri tesbit edilmiştir. Bir operatör günde 300 ameliyatta yapabilmektedir. Çünkü bir ameliyatta bir, iki dakika gibi bir zaman süresinde bitirilebiliyor.

Bir ameliyatta saatlerce sürdüğü normal hastaneler düşünülürse, onca övünülen zamanımız uygarlığının henüz işin başlarında olduğu anlaşılır.

Ticari anlayışın kaçınılmaz olarak insan sağlığının içine de girdiği, her şeyin anlamı yer değiştirdiği devrimizde sağlık teşkilatları

da bundan nasibini almış ve parasız tedavi olmak bir yana, parasız ölüme hale bile gelmiştir.

— Sayın Güler, kendinizi kısaca tanıtmamız?

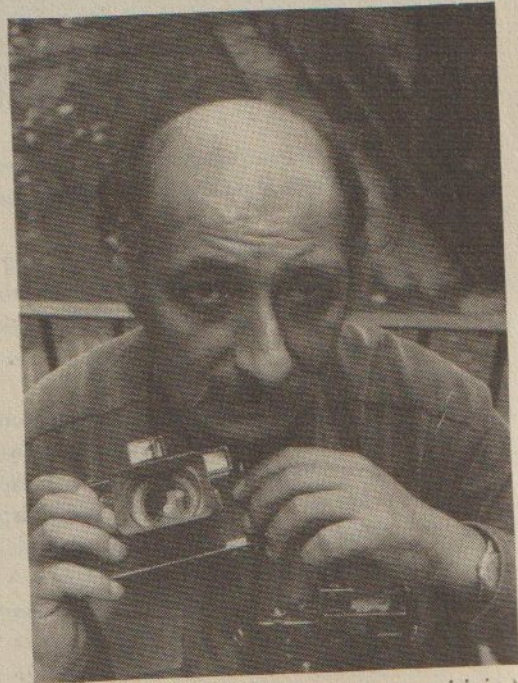
— 1928 İstanbul doğumluyum. İktisat Fakültesinde okudum ve tiyatro ile uğraştım.

— Fotoğraf merakınız nasıl başladı?

— Fotoğrafa başlamadan önce tekniğe meraklı idim. Babam beni film stüdyolarına gönderdi...Bir ara tiyatroya merak sardım.

— Niçin tiyatro değil de fotoğrafı seçtiniz?

— Kameraman ve asistan olarak stüdyoda

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ren ve ayıran gücü var. Onların ellerinde aynı zamanda sterilize olayı da var ki, mikrop yaşamıyor. Yoksa hastalardaki hastalıkların birbirine geçmesi lâzım.

Bir Amerikalı, San Fransisko'dan karısını getirmiş. Felçli bir kadın...Arabayla geldi ve ameliyat oldu...Operatör kadına yürü dedi..Fakat kadın hayatında 20 senedir yürümemiş... Kadın kocasından arabanın anahtarını istedi ve sokaktaki arabanın yanına yürüdü...Arabaya oturdu, kontağı çevirdi ve arabayı otele getirdi.

O gün, kocası, bütün otele viski ismarladı. Bütün bunları ben takip ettim... Şimdi gel de inanma. İnanmayan Filipinler'e gider bakar... İster inanır, ister inanmaz. Ameliyatlar daha ziyade Manila ve Kurzon City'de olmaktadır.

AMELİYATLARDA TEK ÖLEN YOK

— Sayın Güler, ikinci ameliyatta eşinizin yarısındaki pamuklar çıkarıldıktan sonra üçüncü bir ameliyat oldu mu?

— Hayır olmadı.

— Ameliyatta bacaktan fazlalık çıkartıldı mı?

— Hayır, kan sirkülasyonunu sağladı. Şimdi daha sağlıklı bir durumda. Bütün bu ameliyatlardan, şimdiye kadar tek ölen yok.

— Bu ameliyatlari yapanların spiritüalizm hakkında bilgileri var mı?

— Var. Zaten bunlar medyom adamlar.

— Ruhun varlığı hakkında düşünceleriniz nelerdir?

— Dünya üzerindeki enerjilerin girişidir. Beden çürüyünce, o enerji başka bir bedene giriyor.

— Sizce kader nedir?

— Kozmos programına bağlıyız diyebilirim... Programlanmış bir durum var.

— İnsanlar gözlem objektifini nereye çevirmelidir?

— İlime... Bir sürü şeyi bilmiyoruz...Bunları keşfetmemiz lâzım. Kafayı çevirip mağaranın ağzına bakmak.

— Teşekkür ederiz.

Günümüzde bütün hastaneler normalin üstünde hastalarla dolup taşmaktadır. Sanırız devre değişiminin çarpıcı örneklerinden biri de hasta - insan'ların çoğunluğudur. Bir yandan tedavideki bilimsel tutuculuk, diğer yandan insanların yeryüzüne dönük eğilimleri hasta - insan sayısını giderek çoğaltmaktadır.

Kısa konuşmanın içeriğinden de anlaşılacağı gibi, insanın samimi olarak ve öncelikle, kendisinin Allah'ın âleti olduğunu kabul etmesi önemli bir noktadır.

Tehlikeli ya da tehlikesiz, birçok ameliyatların tıp konusunda bilgisi olmayanlarca başarılı bir şekilde yapılmasının tek izahı, ruh varlıklarının tesir ve yardımları ile olmaktadır. Bir zamanların mucizeleri, insanların inanç yoluna girmelerine sebep olmuştur. Fakat, şimdi mucize görünümünde olan şaylar, insanı inançtan da öte şuurlanmaya zorlamakta ve bunun geliştirici biçimde değerlendirilmesi insana bırakılmaktadır. Ama, yaptıklarıyla kendine övgüler düzen insan, kendisini tehlikeli biçimde bilimsel tutuculuğa sokar görünümündedir.

Denilebilir ki, dünyanın her yerinde görülen kargaşa, sıkıntı, insanların belirli anlayış ve değerlendirmelerin dışına çıkmaya, zorlanmasının ve sınırının ifadeleridir.

"İcabat, kişilik ve erlik odur ki, tasvibi kendisindeki karışık tesirlerdeki tatminde değil hadiselerin birbirini takip edişinde bulunur."

S.P

Mu, Atlantis, Hiperborea

Efflâun'un anlattığı Atlantisin hayali resmi.

Anne RELİZANE

Türkçeleştiren: Yavuz KESKİN

Garamantes'dan on gün uzaklıkta, sudan ve tuzdan oluşma bir tepelik vardır. Çevresinde, Atarantes adı verilen insanlar oturur. Yine, yaya olarak on günlük mesafede tuz ve sudan yapılmış bir başka tepelik daha vardır ve bu tepeliğin etrafında da insanlar oturur. Bu tuz yığınının yakınında Atlas diye adlandırılan bir dağ vardır. Dar ve her yanı yuvarlak hatlı olan bu dağ için "O kadar yüksektir ki, derler, tepesi hiç görülmez, çünkü yaz ve kış orada bulut hiç eksik olmaz." Yerli halk bu dağa göğün situnu der. Bu insanlar, isimlerini her hâlde bu dağdan almış olmalılar, zira kendilerine Atlantes denmektedirler. Canlı hiç bir şeyi yemedikleri ve hiç rüya görmedikleri söylenir."

Tanınmış Yunan gergin ve tarihçisi Hero-

dot, bu günkü Sahra'da yaşamış olan garip bir halktan bu şekilde bahsetmektedir.

HİÇ BİR HARİTADA YER ALMAYAN KITALAR

Hiç bir haritada yer almayan ve de genellikle zenginlik, refah ve mutlulukla donatılmış bulunan bu olağanüstü nitelikli kıtalara ait bu türden ayrıntılı ifadeler, nesilden nesile geçerek günümüze kadar ulaşmışlardır. Bunlar efsane midir, yoksa gerçek mi? Bilim adamları doğal olarak birinci varsayımı benimsemektedirler. Buna rağmen, tarih boyunca olduğu gibi bu gün de bir takım kararlı insanlar, her şeyi bir yana atarak ve servetler harcayarak araştırmalarını sürdürmekten geri kalmamışlardır.

Bu meşhul ülkeler arasında en meşhuru Atlantis'dir ve Herodot'un tarifine de uymaktadır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Bu efsanevî ülke zaman zaman yerküremizin, birbirleriyle hiç ilgisi olmayan noktalarına yerleştirilmeye çalışılmıştır. Yunan'lı tarihçi gibi -ve de günümüz romancılarından Pierre Benoît gibi- bazıları, bu ülkenin, Sahra'nın Fas Atlaslarına yakın bölümünde bulunduğunu iddia etmişlerdir. O zamanlardaki Sahra bu günkü gibi çöl değil, aksine *yemyeşil* ve bereketli bir yerdirdi. Bu ülke insanların torunları Tuaregler olmalıdır, zira mavi derileriyle meşhur bu insanların kökenleri saptanamamıştır.

Diğer bazılarına göre de Atlantis, Baltık Denizinde veya İzlanda ile Grönland arasında yer almaktadır. Bazen ise Kafkasya'da bulunduğu iddia edilmektedir.

Bütün bu tezler içinde en çok rağbet görenine göre, bu efsanevî ülke Atlantik Okyanusu'nun ortasında yer almaktaydı.

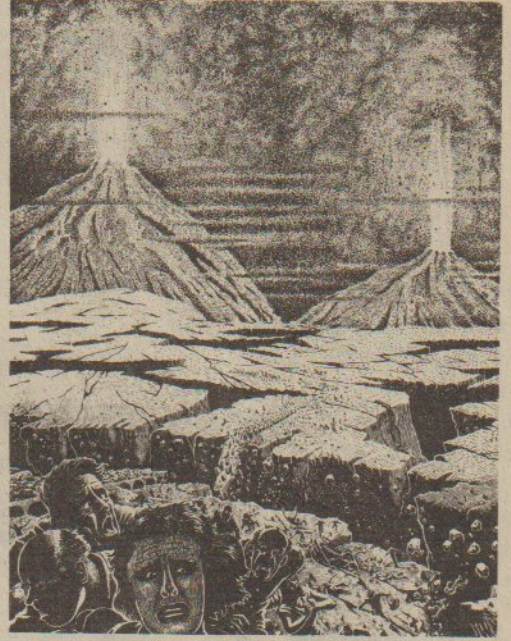
Bundan ilk söz eden Eflâton olmuştur. Fakat bu konudaki tradisyonlara, birbirlerinden çok uzaklarda bulunan uygarlıklarda asırlar boyunca, defalarca tanık olunmuştur.

Öne sürülmüş olan ifadelerin çoğunun birleştiği nokta, bu uygarlığın çok yüksek bir tekâmül seviyesine erişmiş olduğudur. Tip olarak siyah saçlı ve çıkık elmacık kemikli olan Atlantisliler, maddeye hâkim olacak güçte *sihirli* bilgiye sahiptiler. İnanılmaz derecede bir lüks içinde yaşamaktaydılar; başkentleri olan Poseydon, tunçtan mamul geniş bir sur ile çevriliydi ve bolluk içinde yüzmekteydi. Atlantis'in yok oluşuna, işte bu lüks ve o doymak bilmez iktidar hırsı zemin hazırlamıştır.

Atlantis'liler, ihtiyatsız davranarak "kötü güçleri" uyandırmışlar ve -kim bilir, belki de atomik- bir tufan sonucunda dalgalar arasında yok olup gitmişlerdir.

Atlantis, üzerinde yaşayan halk ile birlikte bir gün ve bir gece içinde volkan ateşleri, yer sarsıntıları ve her şeyi yutan suların istilâsı arasında kaybolup gitmiştir.

Atlantik'de yer alan bu günkü Azor ve Kanarya Adaları, her hâlde Atlantis'in sular üzerinde kalmış olan izleridir ve Tenerif Adasındaki Teide Tepesi de Atlantislilerin büyük kut-

sal dağının en yüksek tepesi olmalıdır.

Kayboluşundan 10.000 - 12.000 yıl sonra Atlantik Okyanusunda bu efsanevî ülkeye ait kalıntılar bulunmuştur; Aniden okyanusun içinden fıskırılmış olan volkanik adalar, Bahama Adalarındaki Bimini'de görülenlere benzer *taş döşeli yollar ile devasa bloklar*, vs. Bilmediğimiz efsanevî bilgilerin anahtarına sahip bulunan bu esrarengiz uygarlık konusunda okültistler, kulakları kırışte beklemektedirler.

Pasifik Okyanusu'nda, Atlantis'den daha az meşhur ve en az onun kadar geniş bir başka kıtanın daha var olduğu söylene gelmiştir. Bu ülkeye Mu veya Lemurya denmektedir (Lemurya denmesinin sebebi, Lemur diye anılan aynı küçük maymunlara Madagaskar'da ve Malezya'da da rastlanmış olmasıdır).

Mu'nun tarihi bir süre önce, hayret uyandıracak nitelikte dolaylı bir yoldan ortaya konmuştur. 1930 yılında Birmanya'daki bir Hindu tapınağında, Hindistan'daki bir askerî birlikte görevli bulunan İngiliz subayı James Churchward tarafından, kaybolup gitmiş bir ülkeden sağ kurtulmuş rahiplerin yazdığı esrarengiz tabletler ele geçirilmiştir. Bu tablet-

lerde, adı Mu olan tropikal bir ülkeden söz edilmektedir. İnsan ırkının beşiği olan bu ülke 50.000 yıl önce Asya'nın doğusunda Pasifik Okyanusu'nun ortasında 55 milyon km. kare'lik bir alana yayılmaktaydı.

Mu, insanlığın beşiği idi ve 64 milyon insanı barındırmaktaydı. Başında bir kral bulunan merkezi bir hükümet tarafından yönetilmekteydi. Bu insanlar 10 ulusa ayrılmışlardı ve çok yüksek bir uygarlık seviyesine ulaşmışlardı.

İNSANLIĞIN ANAYURDU

James Churchward'ın anlattığına göre "Bu kıtanın kuzeyi Havai Adalarına, güneyi Fiji ve Paskalya adalarına kadar uzanıyordu ve hiç şüphesiz insanlığın anayurdunu oluştuyordu. Bu güzel ülkede, dünyanın her yanında sömürgeler kurmuş olan bir halk yaşıyordu; ülke, 12.000 yıl önce depremler ve su baskınları sonucunda dünya haritasından silinmiş, ateş ve su anafoları içinde yok olup gitmiştir."

Tıpkı Atlantis gibi Mu da yine aynı dönemde ve büyük bir tufan sonucunda yok olmuştur. Kaliforniya'nın bir kısmıyla Marianne ve Carolines Adaları ve de esrarengiz Paskalya Adaları bu kıtadan arda kalanlardır.

James Churchward, bundan başka ayrıca, Polinezya Adalarında mevcut bulunan Mu uygarlığına ait bütün kalıntıların bir listesini de çıkarmıştır: Mabet bölümleri, sütunlar, meydanlar, dev cüsseli heykeller, v.s.

Üzerinde eski uygarlık araştırmacıları tarafından özellikle durulmuş ve Ari ırkının beşiği olduğu ısrarla iddia edilmiş olan başka kayıp kıta daha vardır: *Hiperborea*.

Bu geniş kara parçası Kuzey Kutup bölgesinin bir bölümünü kapsamaktaydı; İzlanda, Grönland ve Spitzberg bu kıtanın bu güne kadar sürüp gelmiş kalıntılarıdır.

Bu kıta hakkındaki bazı izlere Antik Yunan yazarlarında rastlamaktayız; bu yazarlar, ebedî güneşli hârika bir ülkeden söz etmekte

ve İlah Apollon'un her yıl oraya uğrayıp "soğukun ve fırtınaların üzerinde tasarruf sahibi olan İlah: Borea'nın ötesine" uzandığını dile getirmektedirler.

Zira o dönemde bu bölge bu günkü gibi buzlarla kaplı değildi. Tam tersine çok sıcak bir bölgeydi ve o görülmeye değer gece yarısı güneşiyle ziyaretçileri büyüleyen, son derece gür bir bitki örtüsüne sahip bulunan bir diyardı

KAYBOLMUŞ KITALARA VE ESRARENGİZ ÜLKELERE İLİŞKİN EFSANELER

Bir Yunan tarihçisi şunları söylemektedir: "Bu adanın toprağı o kadar verimlidir ki yılda iki kez ürün alınabilmektedir. Burası Laton'un doğum yeridir ve adalılar güneş ilâhı Apollon'a işte bu yüzden özel bir ilgi göstermektedirler. Bu insanların tümü âdeta bu ilâhın rahipleridir ve her gün onun onuruna ilâhiler söylemektedirler... Ada sakinlerinin çoğunluğu kitara çalmakta ve mabetlerde bu ilâha övgüler sunarlarken ezgilere bu çalgıyla eşlik etmektedir. Bu şehrin yönetimi ile mabedin korunma hizmeti, Borea'nın soyundan gelen ve Boread diye adlandırılan krallar tarafından yürütülmektedir."

Atlantis ve Mu sakinleri gibi Hiperborea sakinleri de, kozmik güçlere egemen olabilecek kadar *maji bilgisine* sahiptiler.

Yunan yazarları, içene ölümsüzlüğü sunan şu meşhur Jouvence çeşmesinin, *başkenti Thule olan* bu adada bulunduğunu ifade etmişlerdir. Bu mucizevî pınarı tekrar bulmak üzere Ortaçağ boyunca nice seferler düzenlenmiştir.

Kaybolmuş kıtalara ilişkin bu bölümü kapatmadan önce, Pasifik Okyanusu'nun Avustralya'ya yakın bir yerinde yer alan ve kara ırkının beşiği olan ve de 25.000 yıl önce sulara gömülmüş bulunan Gondwana'yı da zikrederim.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ELDORADO ÜLKESİ ALTIN KALDIRIMLA DÖŞENMİŞ YOLLAR

Dünyanın diğer bölümlerinden büyük nehirlerle veya aşılmaz ormanlarla tecrit edilmiş olduğu öne sürülen esrarengiz ülkeler asırlardır insanları meşgul edegelmişlerdir.

Bunların en meşhurlarından biri de belki Eldorado'dur; şu asrımızda dahi araştırmacılar bu yöreyi keşfetme çabası içindedirler.

Bu efsanevî ülke öylesine bir zenginlik içinde yüzmekteydi ki yollarının çakılları bile saf altındandı ve bu ülke çoğu kez Kaliforniya sınırları içine yerleştirilmektedir. Ama daha ziyade Amazon kıyıları boyunca yer alan bölgede, yani Matto Grosso'da bulunduğu ifade edilmektedir.

XVI nci asırdan beri kâşifler hep bu altın ülkesinden söz etmişler, hep bu ülkenin zenginliklerini tasvir etmişlerdir. Bu kâşifler, İnkâ hazinesinin oraya son İnkâ krallarından biri tarafından, kaçarken, götürülmüş olacağını düşünmüşlerdir; bunlar som altından mobilyalar, kap kakaklar, tepsiler, v.s. gibi günlük hayatta kullanılan araç ve gereçlerdi. Bu ülkeye gerçekten de ulaşılmış mıdır, yoksa bu iddialar kuruntudan ibaret şeyler midir? Orası meçhuldür. Ama bu, yine de, servet meraklılarının araştırma yapmalarına engel teşkil etmemektedir.

1580'lerde, Antonio de Barrio adlı bir maceraperest, Orenoque ile Amazon arasında yer alan bataklık bölgelere bir sefer düzenlemiştir. Fakat bir sonuç elde edememiştir. Ancak inat ederek aynı bölgeye üç kez daha gitmiştir; başarı yolunda varını yoğunu ortaya koymaktan çekinmemiştir. Sonunda gerçeği Eldorado'ya ulaşamamıştır, ama Venezuela ile Guyan'ı keşfetmiş ve oralardan sağladığı bir miktar altınla geri dönmüştür.

I nci Elizabeth devrinde yaşamış olan ünlü İngiliz maceraperesti Walter Raleigh de Eldorado'ya gitmiştir. O da düş kırıklığından,

isyandan ve yağmadan başka bir şey elde edememiş olmalıdır.

IV ncü Henri ise bu masalsi ülkeye bizzat sefer tertiplemiştir. Yolladığı özel görevliler altın ülkesini boşuna aramışlar, ama yine de baharat, tütün, v.s. gibi bir sürü mal ile geri dönmüşlerdir; bu arada Guyan'ın temellerini atmışlardır.

Kimliği belirsiz daha nice insan aynı macerayı denemiş, ya açlıktan ya hastalıktan kırılıp gitmiş, ya da tehlikelerle dolu bu ülkedeki yerlilerin oklarına hedef olup ölmüşlerdir.

Bu ülkeye ulaşmak üzere yollara düşmüş macera âşıklarına XX nci asırda da tanık olunmuştur. Albay Fawcett feci şekilde hayatını kaybetmiştir. İddia edildiğine göre genç Fransız Raymond Maufrais, efsanevî Eldorado'ya ulaşayım derken Matto Grosso'da kaybolup ölmüştür.

AMAZONLAR

Güney Amerika'nın hemen hemen aynı bölgesinde, insanı büyüleyecek nitelikte bir başka efsanevî ülke daha vardır: O büyük nehire adını vermiş ve kadın savaşçılar tarafından yönetilmiş olan korkunç bir kavimdi bu, yani Amazonların ülkesiydi.

Bir kısım insanlar ise bu kadınlar ülkesini Kafkasya'ya veyahut da, Yunanlı Diodore de Sicile gibi, Ortadoğu'ya yerleştirmektedirler.

Bu yazar şu sözleri söylemektedir: "İfade edildiğine göre, Libya'nın batısında, gelecek ve gelenekleri bizimkilerden tamamen farklı kadımlarca yönetilen bir ulus yaşamaktadır. Adetleri gereğince kadınlar, bekâretlerini koruyarak belli bir süre boyunca savaş hizmetini yürütmektedirler. Erkeklerle ancak, askerlik hizmet süreleri dolunca yaklaşmakta ve çocuk sahibi olmaktadır. Yüksek devlet memurlukları ile halk hizmetlerini hep kadınlar yürütmektedirler. Oradaki erkekler, tıpkı bi-

zım kadınlarımız gibi, tüm hayatlarını evde geçirmekte ve sırf ev işleriyle uğraşmaktadırlar. Erkekler, kadınların boyunduruğundan kurtulma düşüncesini kafalarında uyandırabilecek her türlü kamu hizmetinden, memurluktan ve askerlikten uzak tutulmaktadırlar."

Asırlar boyunca zihinleri kurcalamış ve maceraperestleri harekete geçirmiş daha nice efsanevi ülke mevcuttur.

Marco Polo'yu Çin'e sevkeden şey Xi-pangu'yu keşfetme tutkusuna olmuştur; efsaneye göre burası, evlerinin çatıları altın yapraklarla kaplı acayip bir ülkedir.

Esailer, Champs-Elysees'ye karşı büyük bir ilgi duymuşlar ve onu yeryüzünün öte u-cunda yer alan, yağmur ve kardan bağışık bir ülke olarak tahayyül etmişlerdir. Veya orayı kafalarında, ermişlerin yaşadığı, cennet iklim ve bitkilerinin hâkim bulunduğu Fortunees adaları gibi somut bir ülke olarak canlandırmışlardır ve mevki olarak "Afrika'nın 360 km. batısında" bir yeri yakıştırmışlardır. Kim bilir, belki de bu günkü Kanarya Adalarından söz etmekteydiler?

Pınar perilerinin yaşadığı yer sayılan Hesperides Bahçesi ise Atlantik Okyanusu'nun ötelinde, kuzeybatıda yer almaktaydı. İnsana ebedî gençlik sunan Jouvence Çeşmesi de belki, yukarıda belirttiğimiz gibi, Hiperborea'daki kaynaklardan biriydi.

nusu'nun ötelinde yer alan yeşil adalardan ve tepelerden oluşma bir ülkeye yerleştirmeye bayılmaktadırlar; kastettikleri bu ülke her halde, kökeni saptanamamış dev tepelere sahip bulunan Kuzey Amerika'dır.

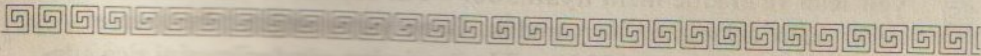
Rahip Jean'ın Meksika'daki esrarengiz krallığından, kral Salomon'un Amazon ülkesindeki o dillere destan maden ocaklarından, akıl almaz derecede zengin olan ve beyaz derili Yerlileri barındırmış bulunan Kaliforniya'daki Yedi Kentli Ülkeden veya hastalık ile ihtiyarlığı kapı dışarı eden bir ortaklaşa yaşamın ilk örneklerinden biri sayılabilecek Avallon Adasından da çok söz edilmiştir. Bu satırlar insanın aklına Keltler'i getirmektedir.

Tüm bu esrarengiz ülkeler gerçekten mevcut müdür? Bunların bazıları, gerçekten var olan bir ülkeye hareket etmeden önce o ülkeyle ilgili olarak yapılmış geniş çaplı bir güzelleştirme ameliyesinin ürünü olan vizyonlardır; bu ülkeler ayrıca efsaneler tarafından gerçek dışı niteliklerle donatılmışlardır. Bazıları ise barış, güzellik ve zenginliğin hüküm sürdüğü devamlı günlük güneşlik bir ülkeyi keşfetmenin hasreti içinde kıvranmış olan insanların şu ezeli hayalgücünün yakıştırmalarından başka bir şey değillerdir. Sonuç olarak söylemek gerekirse, bütün bu çabalar, bu uğraşlar hep yeryüzü cennetine ulaşma hasretinin ürünleridir!

(NOSTRA, Sayı 323, s. 18 - 21)

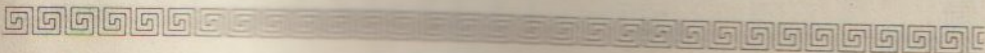
YEDİ KENTLİ ÜLKE

İrlandalıdır bu çeşmeyi. Atlantik Okya-

"Şuur bütünlüğümüz, diğer şuur bütünlükleri ile hemahenk halinde görülebilmek için, hem tepeyi, hem yolu, hem içinde bulunduğumuz dünyeyi iyi tanımanız lazım."

S.P

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21, 22 nci ciltleri kısa bir süre için 1000 TL'dan satılacaktır. Kıymetini kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

"Hakîm olan, hikmetin bilen değil, hikmete uyandır. Bilip de uymayanlar hakîm değildir."

S.P

"Hüküm yalnız O verir. Hakkı yalnız siz alırsınız. Hüküm ile hak arasındaki durum sizlerin realitenizdir."

S.P

"Gören göz için her şey apaçıktır. Dil, bilmediği zaman iki çataldır. Bildiği zaman, artık o dil değildir."

S.P

DUYURU

Sevgili Okuyucular,

1987 yılından itibaren, sadece abone ve satış gelirleriyle ayakta kalma mücadelesi veren, hizmet için hiçbir fedakârlıktan çekinmeyen Ruh ve Madde'nizin fiyatı 500.- TL. olacaktır. YİRMİALTI senedir sizin desteğiniz ile yürüdük. Gene yürüyeceğiz... beraberce! Abone yıllık bedelinin 6000 .- TL. üzerinden gönderilmesini rica ederiz.

Saygılarımızla.
Ruh ve Madde Dergisi